

A escultura

A escultura: xeneralidades

- As artes plásticas son a **arte da imaxe**
- Inclúe a **pintura** e a **escultura**
- É representación bidimensional en pintura e tridimensional en escultura

A escultura: xeneralidades

(pax 14)

Técnicas

- Modelado: Xeso, arxila
- Talla: madeira, pedra
- Baleirado: bronce

A escultura: xeneralidades

(pax 14)

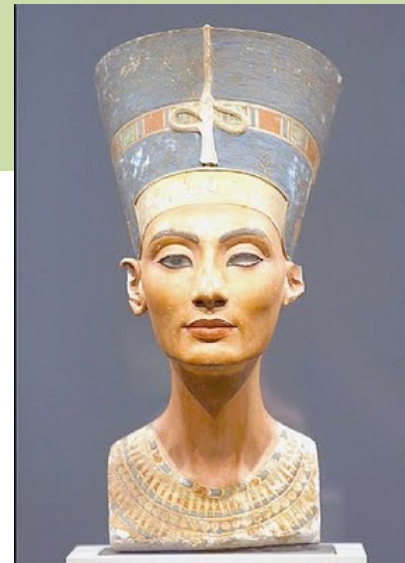
Materiais:

Pedra

- Mármore
- Alabastro
- Calcaria
- Granito

Madeira

- Buxo
- Nogueira
- caoba

A escultura: xeneralidades

- Normalmente se policromaba tanto a de pedra como a de madeira(encarnada) ou incluso inclúense postizos

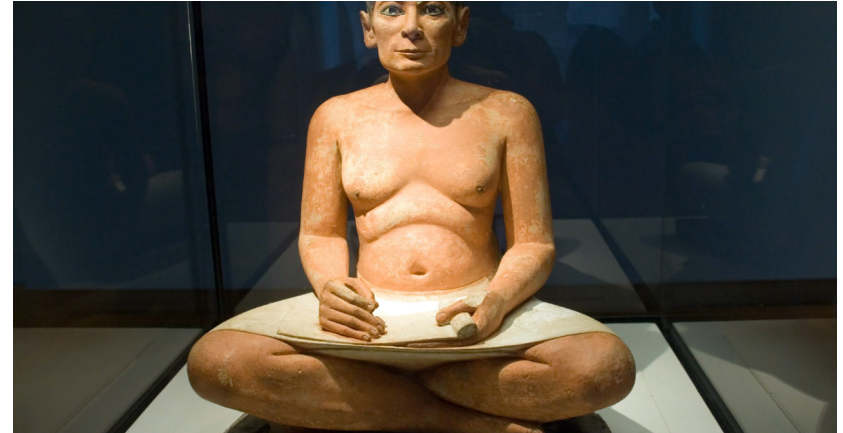
A escultura: xeneralidades

(pax 14)

Forma da escultura

- **Vulto redondo:**
con un ou varios puntos de vista

- **Relevo**
Xeito próximo á pintura

TEMA 2

EVOLUCIÓN DA ESCULTURA GREGA

Evolución

A escultura grega Caracteres xerais

- É unha das manifestacións artísticas máis importantes
- A que mellor reflicte os logros
- ten clara influencia exipcia
- Función
 - ✓ para templos,
 - ✓ tumbas
 - ✓ conmemoracións

A escultura grega

Caracteres xerais

Tipos/material

- Houbo tanto escultura en **relevo** (enchía timpanos e frisos) **como exenta**.
- Os materiais usados **foron mármore e bronce** preferentemente e era **policromada** co que se buscaba o naturalismo idealizado.
- Tamén realizaron obras crisoelefantinas (madeira, ouro e marfíl)

Método da cera perdida

1. El modelo

Lo primero que se hacía era modelar con arcilla una estatua igual a la que se realizaría en bronce.

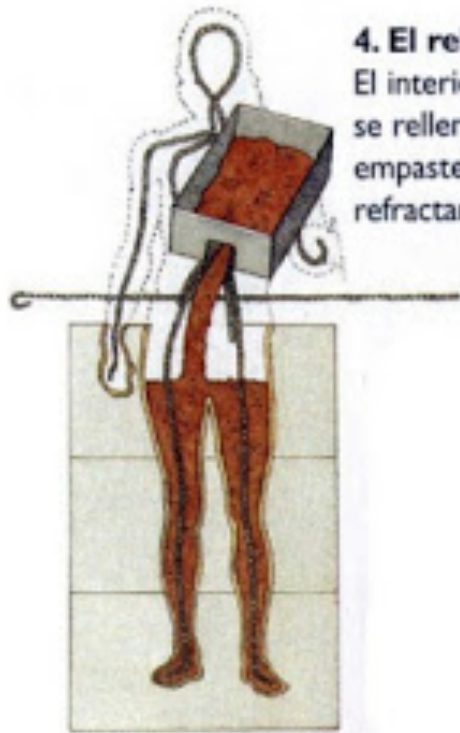
2. El molde

Es el negativo del modelo. La forma de la estatua se imprime sobre unos bloques de yeso.

3. La cera

Se revestía el molde con una sutil capa de cera que determinaba el espesor del bronce.

4. El relleno

El interior del molde se rellenaba con un empaste de tierra refractaria.

5. El modelo de cera

Cuando la tierra se ha secado, se libera el núcleo recubierto de cera.

6. Los canales de cera

En este punto, se construye alrededor de la estatua una red de cilindros de cera a través de los cuales el bronce fundido podrá alcanzar toda la superficie.

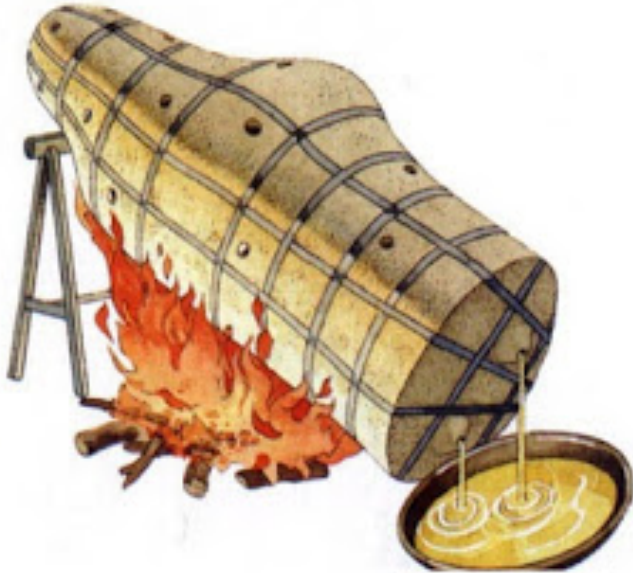

7. El molde de fusión

Tanto la estatua como los canales se recubren con una espesa capa de yeso, ladrillos triturados y arena. Sólo quedan al descubierto las extremidades de los canales.

8. Eliminación de la cera
Calentando el molde de fusión a una temperatura de 200-300 grados, toda la cera se derrite y sale dejando el espacio para el bronce.

9. La fusión
El bronce fundido a una temperatura de 1 000 grados se cuela en el intersticio dejado por la cera.

10. Los canales de bronce
Cuando el metal se ha enfriado, se libera la estatua del molde de fusión y se corta la densa red de canales de bronce que la envuelven.

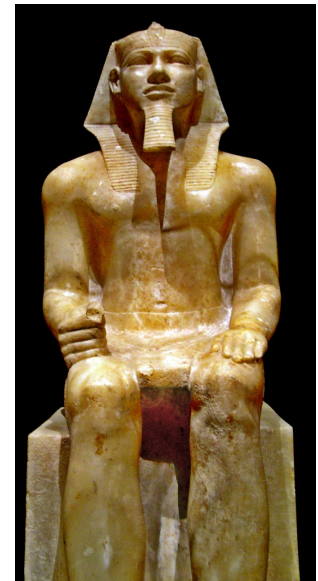

11. El pulimento
Se pule la superficie de eventuales defectos. La tierra que rellenaba la estatua se elimina por debajo.

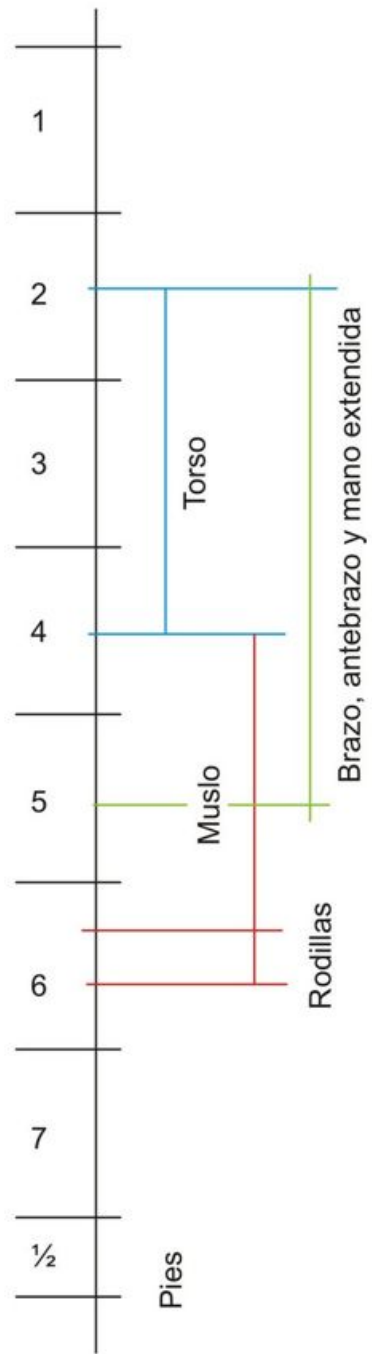
A escultura grega Caracteres xerais

Temática

- **O home** (deuses e heroes) o tema fundamental .
- O escultor inspírase na realidade pero (a diferenza de Exipto) **humaniza a representación.**
- **É un home ideal, perfecto**

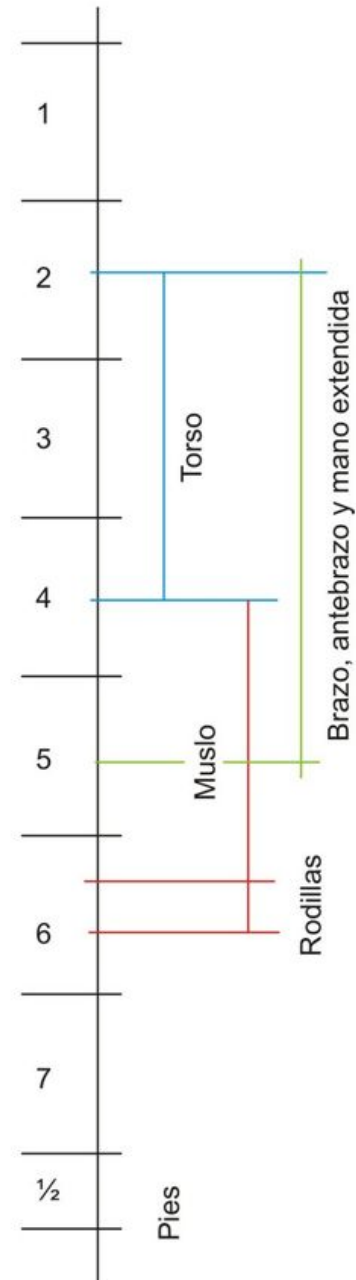
A escultura grega

Caracteres xerais

Canon

Debido ao seu concepto de beleza, establecen un **CANON** tamén para a representación humana (un sistema de proporcións entre as partes e das partes co todo).

- Houbo interese especial pola representación do corpo masculino espido.
- Escollíase o momento de **plenitude física**, o momento en que o home pode acadar todo o que se propoña: os **atletas** que gañan probas ou os **deuses** con aparencia humana.

A escultura grega

Caracteres xerais

Evolución

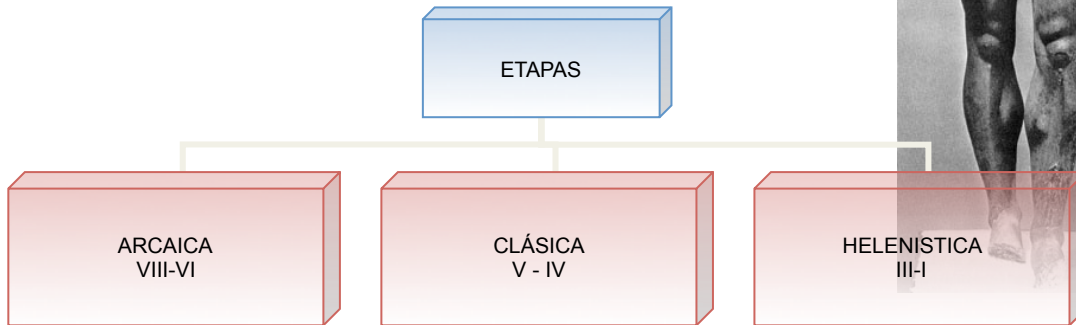
Houbo que ir aprendendo unha técnica: aprender a representar:

- a anatomía con naturalismo
- o movemento
- as proporcións
- A harmonía entre as partes....

nunha longa evolución que se ordena en etapas escultóricas:

etapas

Evolución dos rostros

Cabaleiro
Rampín

Atenea
Lemnia

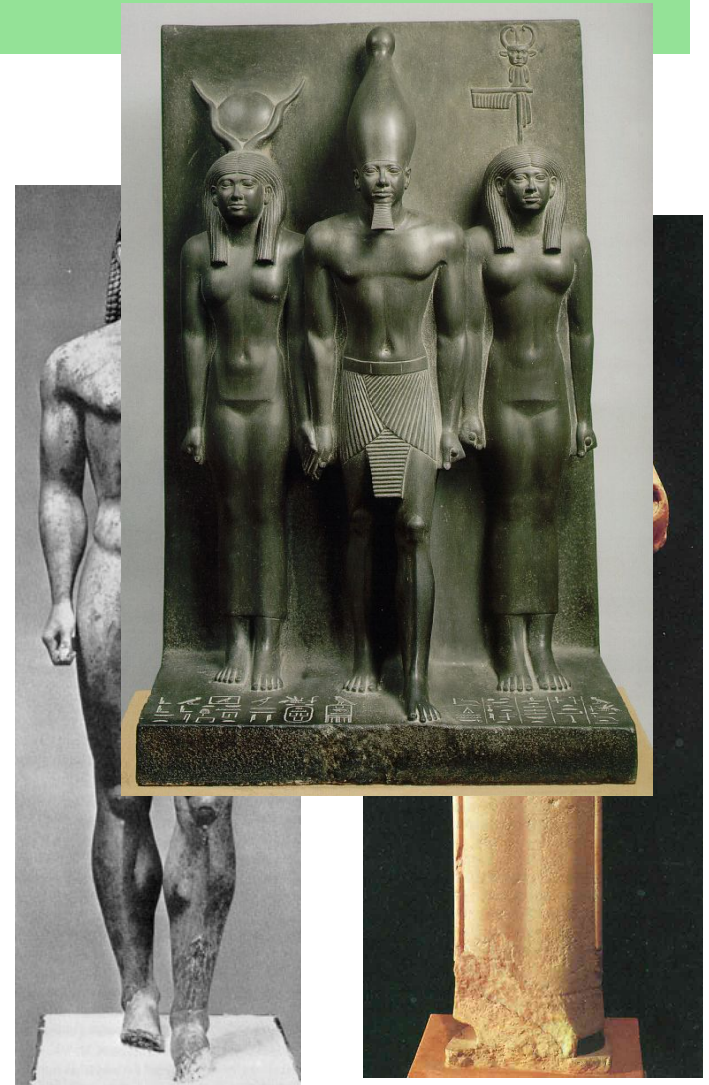
Laoconte

ESCULTURA ARCAICA

(1er)Kuros. *Finais do VIII a. C. A. o VI a. C.*

As primeiras manifestacións escultóricas aparecen no século VIII

- *Estaban feitas en marfil, terracota ou madeira como as xoanas.*
- *Na etapa arcaica as representacións máis importantes van ser os kouroi (atletas nus) e korés (sacerdotisas).*
- *Son estas figuras que **reflicten a influencia exipcia**, e estaban feitas cunha concepción esquemática e xeométrica*

ESTATUAS -BLOQUE

ESCULTURA ARCAICA

Kuros. Finais do VIII a. C. A. o VI a. C.

Kouroi

Trazos característicos

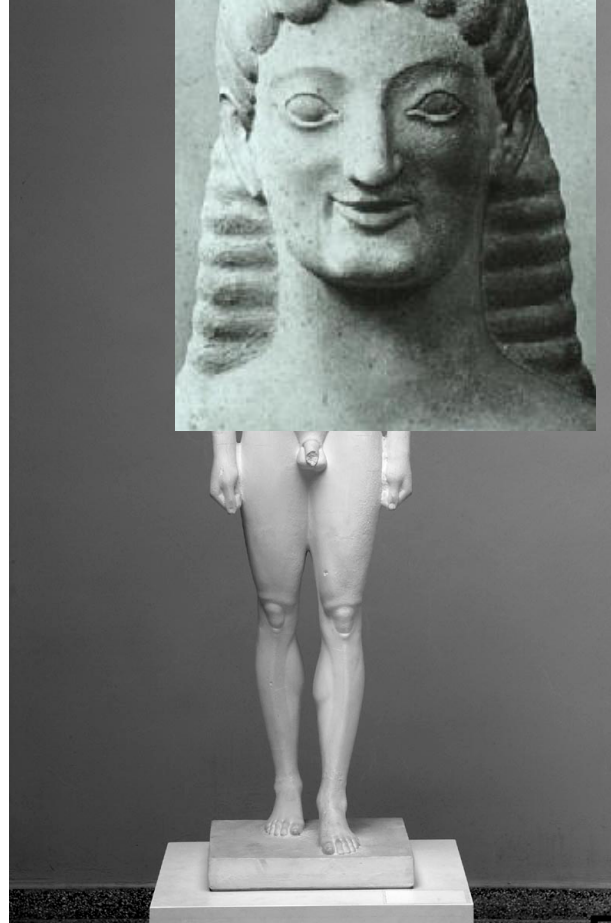
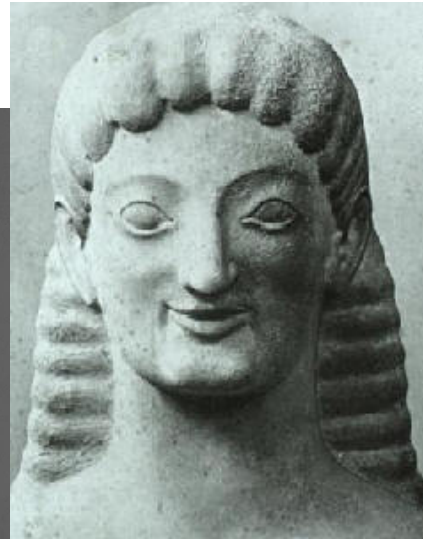
- **Hieratismo** (=de gran solemnidade)
- **Frontalidade**
- **Simetría vertical (brazos pegados)**
- **Sorriso arcaico**
- **Ollos amendoados**
- **Pómulos moi marcados**
- **Melena trenzada con gran xeometrismo (aristocracia)**
- **Musculos esquemáticos**
- **Ingles e xeonllos moi marcados**
- **Pé esquerdo adiantado**
- **Totalmente espido (a diferencia de Exipto)**
- **Gran tamaño**

**Metropolitan Mus. New York
600-590 aC
1,84 m alto**

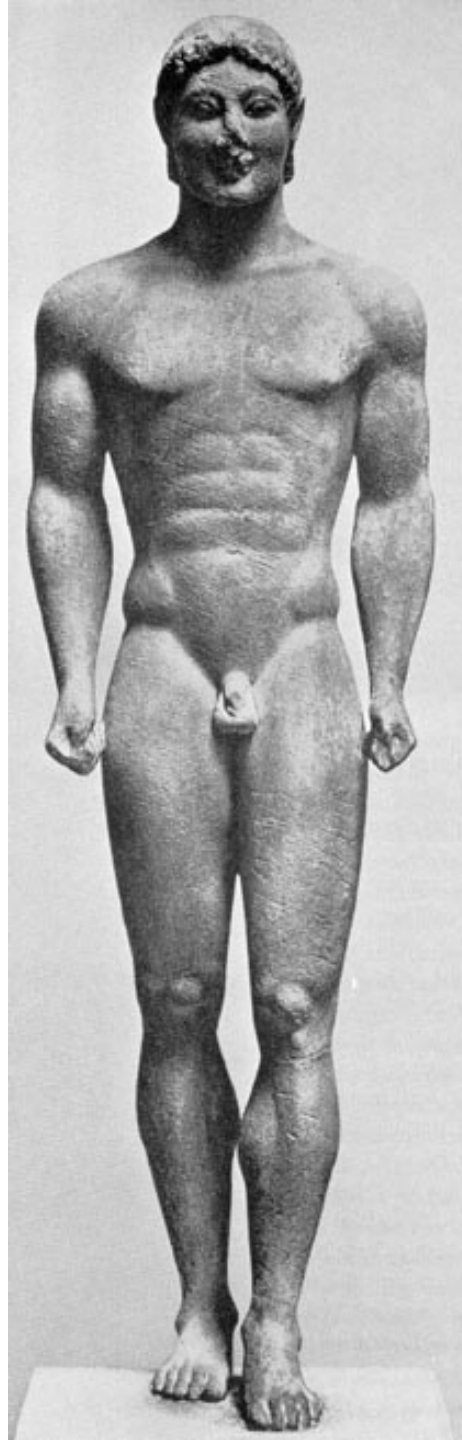

**K. Tenea, aprox. 575-550 aC
1,53 m alto**

**Efebo Critios, 490-480 aC
0,86 m alto**

ESCULTURA ARCAICA

Kuros. Finais do VIII a. C. A. o VI a. C.

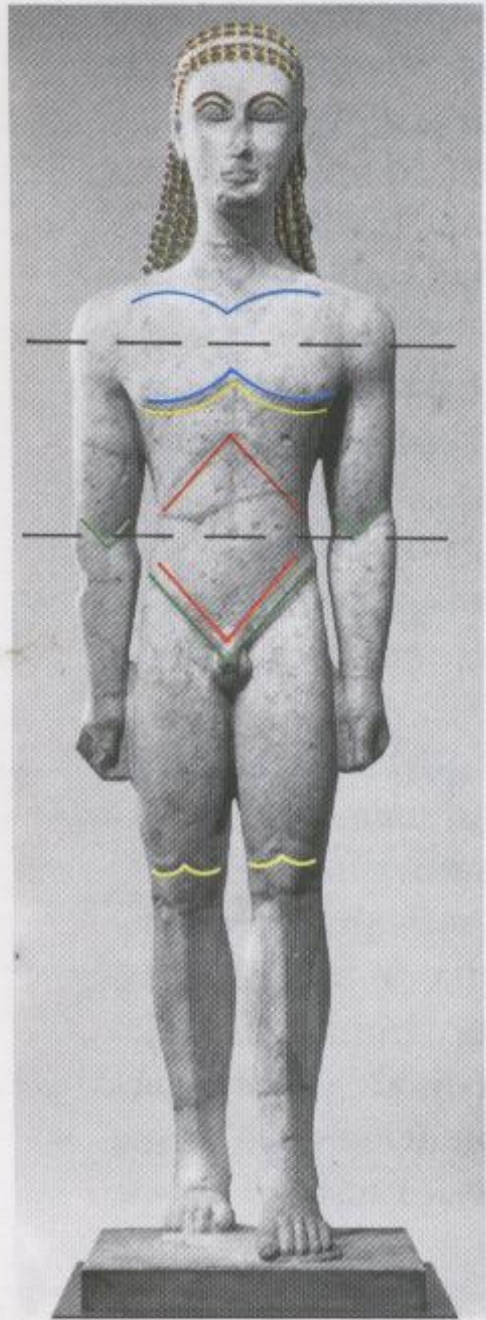
En que se ve a Influencias da escultura exipcia na grega?

- *disposición frontal*
- *perna avanzada*
- *brazos pegados ao corpo*

En que se diferencia a escultura grega da escultura exipcia?

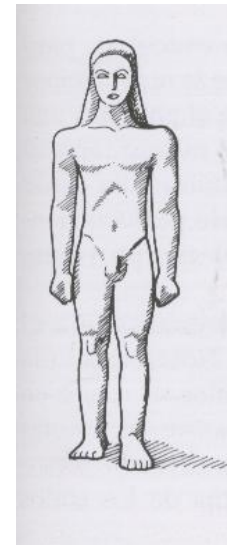
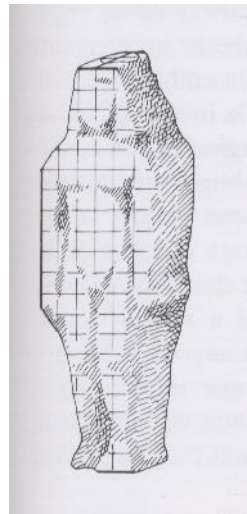
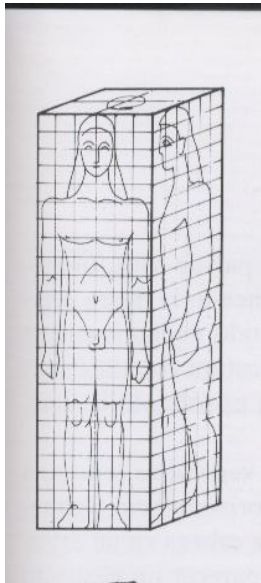
- *Sen elementos de soporte posteriores*
- *Ten traballada a parte posterior, xa que vai ser colocada na ágora ou no templo e debe ser contemplada por todas partes*
- *Realismo: Nu, representa a anatomía humana*
- *Peso repartido de forma equilibrada, parece avanzar*

Técnica de tallado en mármore influencia exipcia

- Debuxan os contornos nas catro caras
- Cincelan cara dentro
- Intentan unificar cada unha das caras. Usan canon fixo de proporcións

ESCULTURA ARCAICA

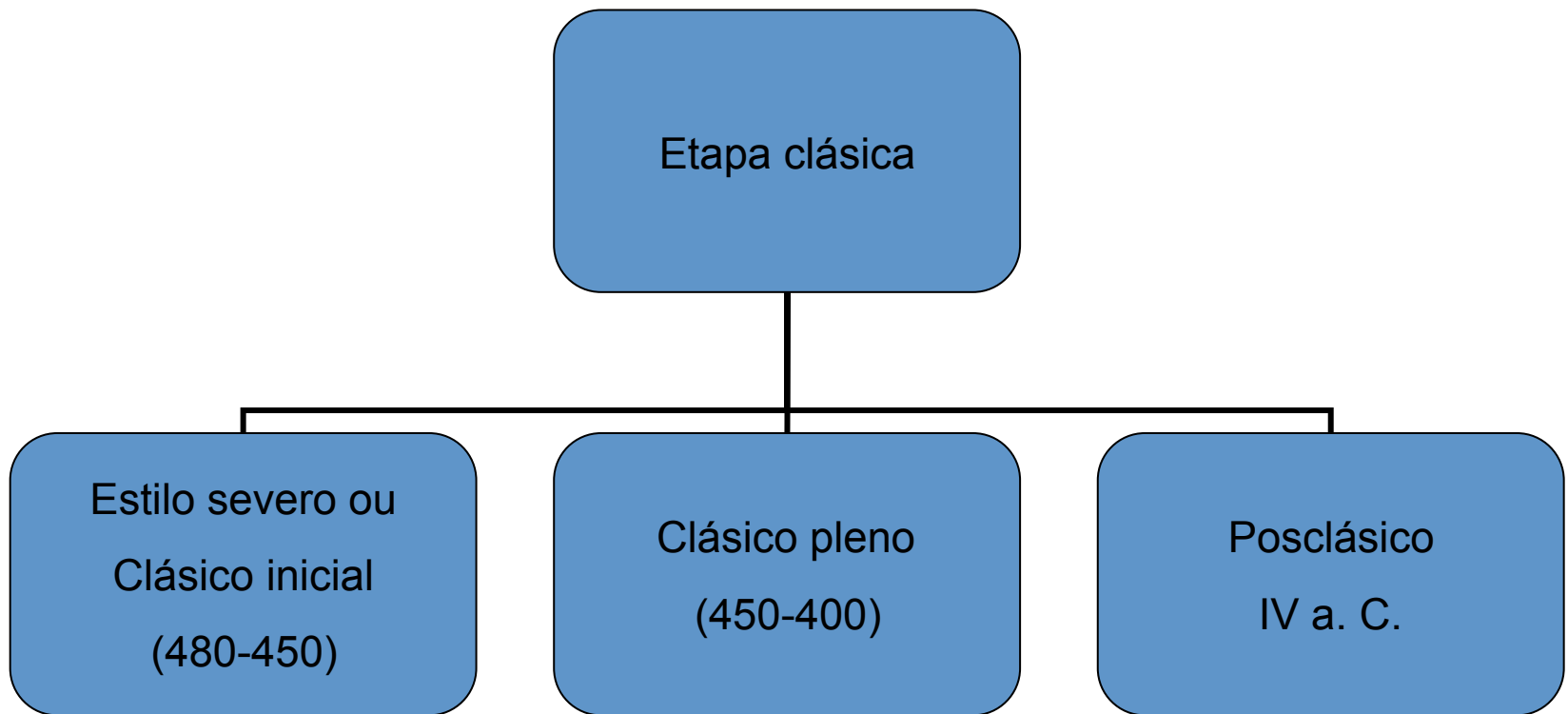
Korai. Finais do VIII a. C. A. o VI a. C.

Trazos característicos

- *Hieratismo (=de gran solemnidade)*
- *Vestidas: efecto plástico e de movemento.*
- *Sostendo algo nas mans*
- *Frontalidade*
- *Simetría*
- *Sorriso arcaico*
- *Ollos amendoados*
- *Pómulos moi marcados*
- *Melena trezada con gran xeometrismo*

Escultura clásica

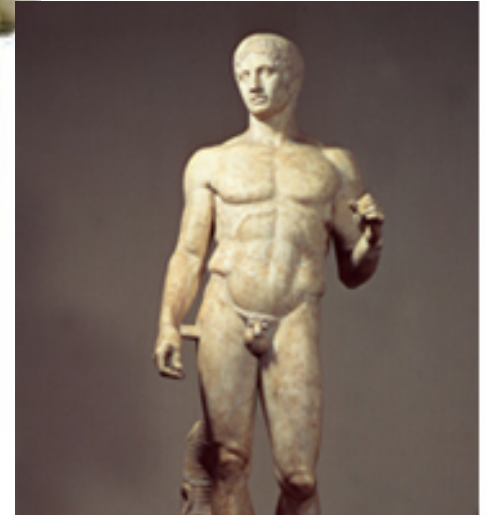

ESCULTORES DO V a. C.

MIRON

POLICLETO

FIDIAS

Detalle del friso del lado este del Partenón. Pericles encargó a **Fidias** la decoración del mismo, así como la dirección general de las obras de la Acrópolis de Atenas.

ESCULTURA CLÁSICA

PRIMER CLASICISMO

SIGLO V a.C.

MIRÓN

POLICLETO

FIDIAS

SEGUNDO CLASICISMO

SIGLO IV a.C.

PRAXÍTELES

LISIPO

ESCOPAS

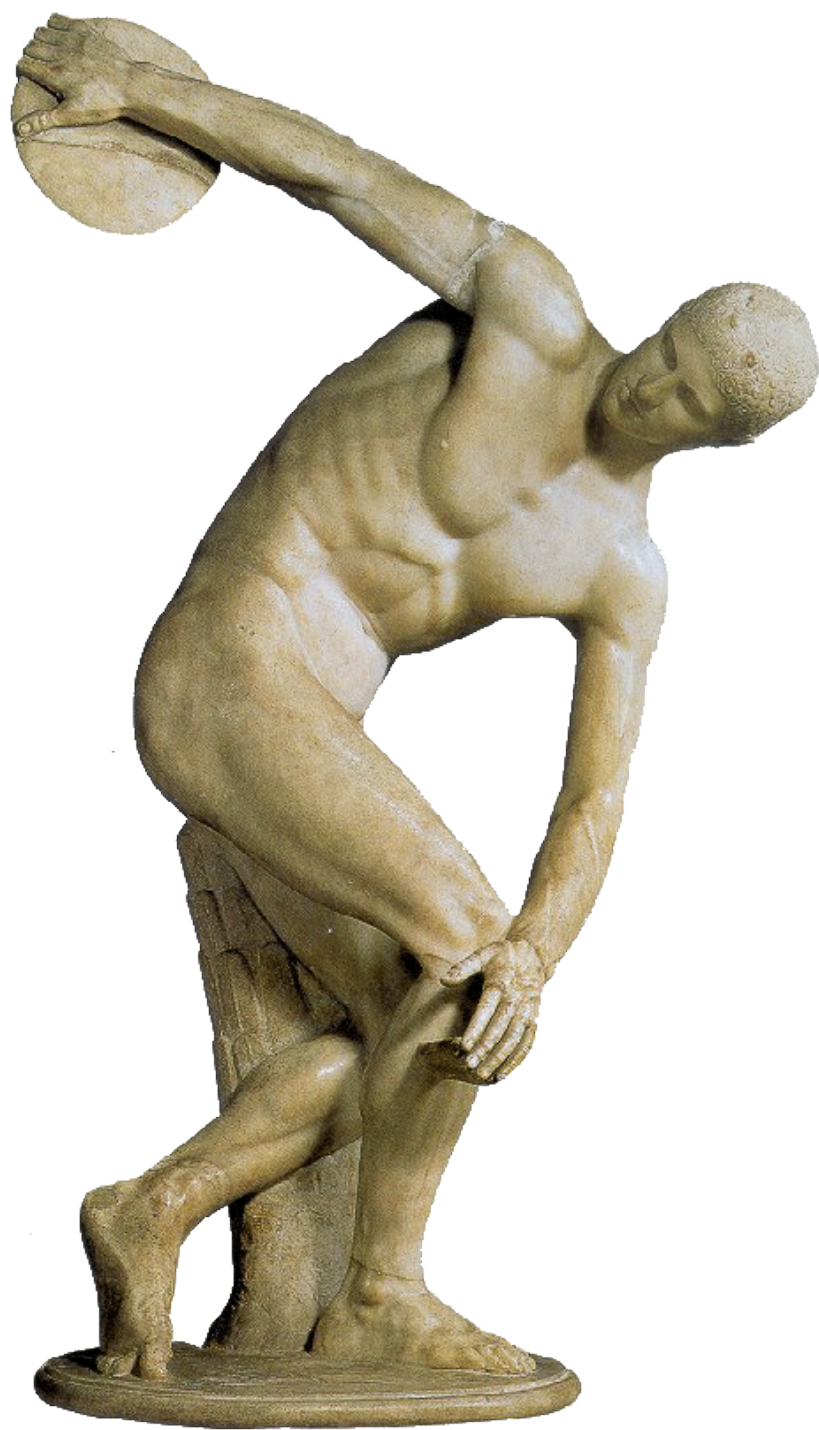
AURIGA DE DELFOS

Etapa arcaica

Período severo

Escultura clásica do século V. Estilo do primeiro clasicismo.

Introdución

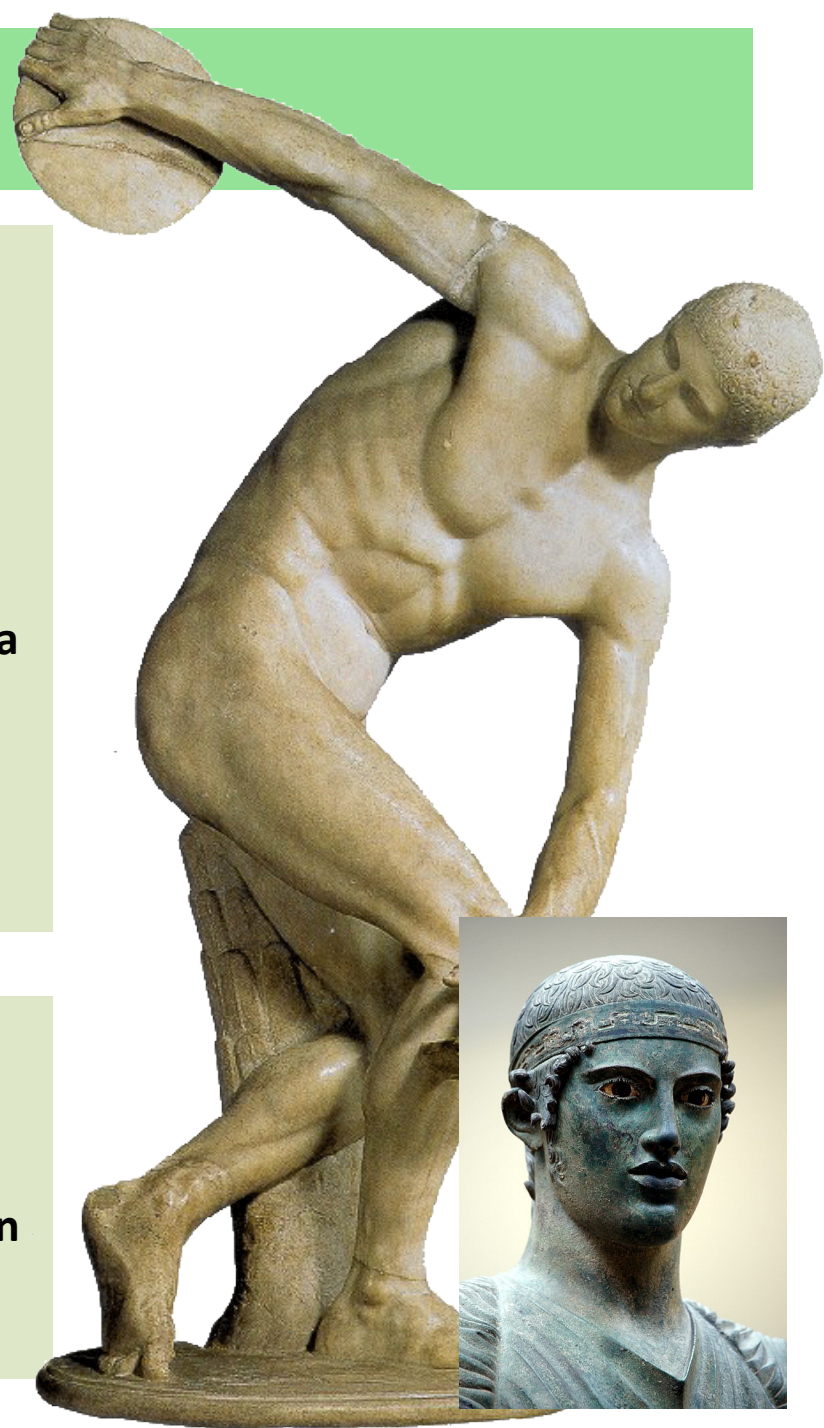
(Estas xeneralidades débense aplicar a todas as obras do V a C)

Tras superar unha etapa arcaica, na que os escultores traballaron os kuroi e as korai, no século V a C **establecéronse as características propias da escultura grega.**

Hai tres grandes escultores neste período que son Mirón, Policleto e Fidias.

Neste século a preocupación principal foi a **PERFECCIÓN FORMAL** co:

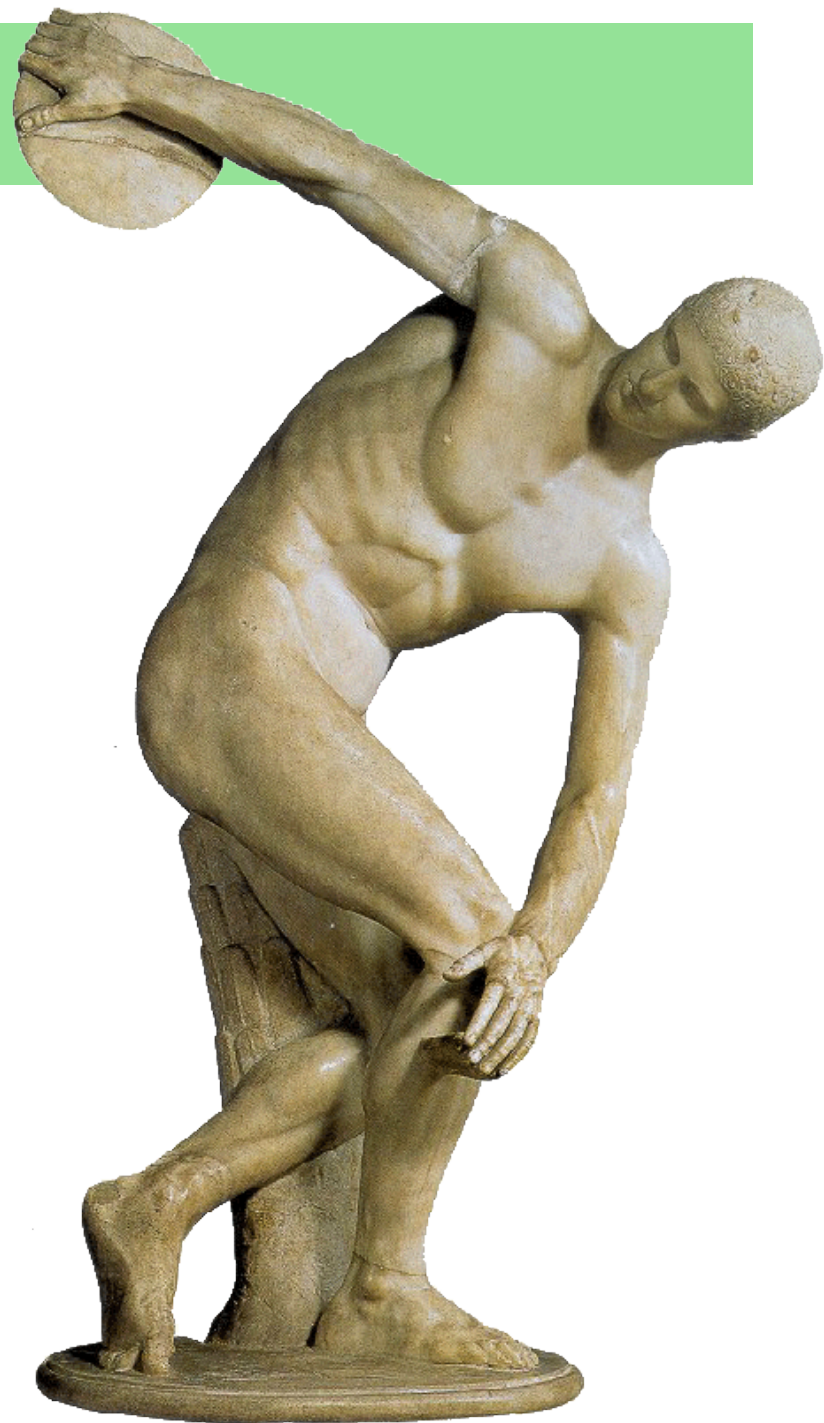
- **Abandono do hieratismo arcaico**
- **A búsqueda da beleza ideal a través da expresión serena e a harmonía entre as partes**
- **E, por suposto, uso o canon**

OBRA: O discóbolo
Identificación

- OBRA: Discóbolo
- AUTOR:Mirón
- CRONOLOGÍA: mediados do V a C.
- ESTILO: escultura grega clásica, **inicios** do estilo clásico, **é obra de transición entre o severo e o clásico.**

Ubicación: Copia Lancelotti. Museo Nacional Romano en Roma

Hay tres "buenas" copias romanas del Discóbolo, 2 en Roma y una en el British:

La del British (MARQ Alacant hasta el 13 de octubre 2009)

La del Museo Nazionale Romano (llamada *el Discóbolo Lancelotti*)

La de los Museos Vaticanos

**British Museum
(MARQ)**

**Museo Nazionale
Roma**

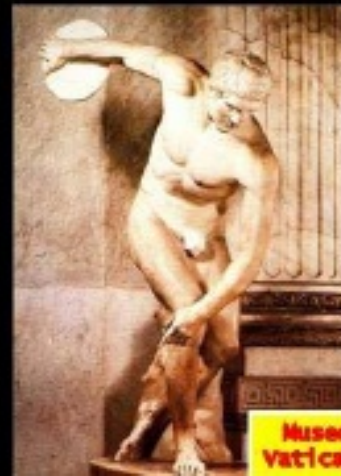
Museo Vaticano

**British
Museum**

**Museo
Nazionale
Roma**

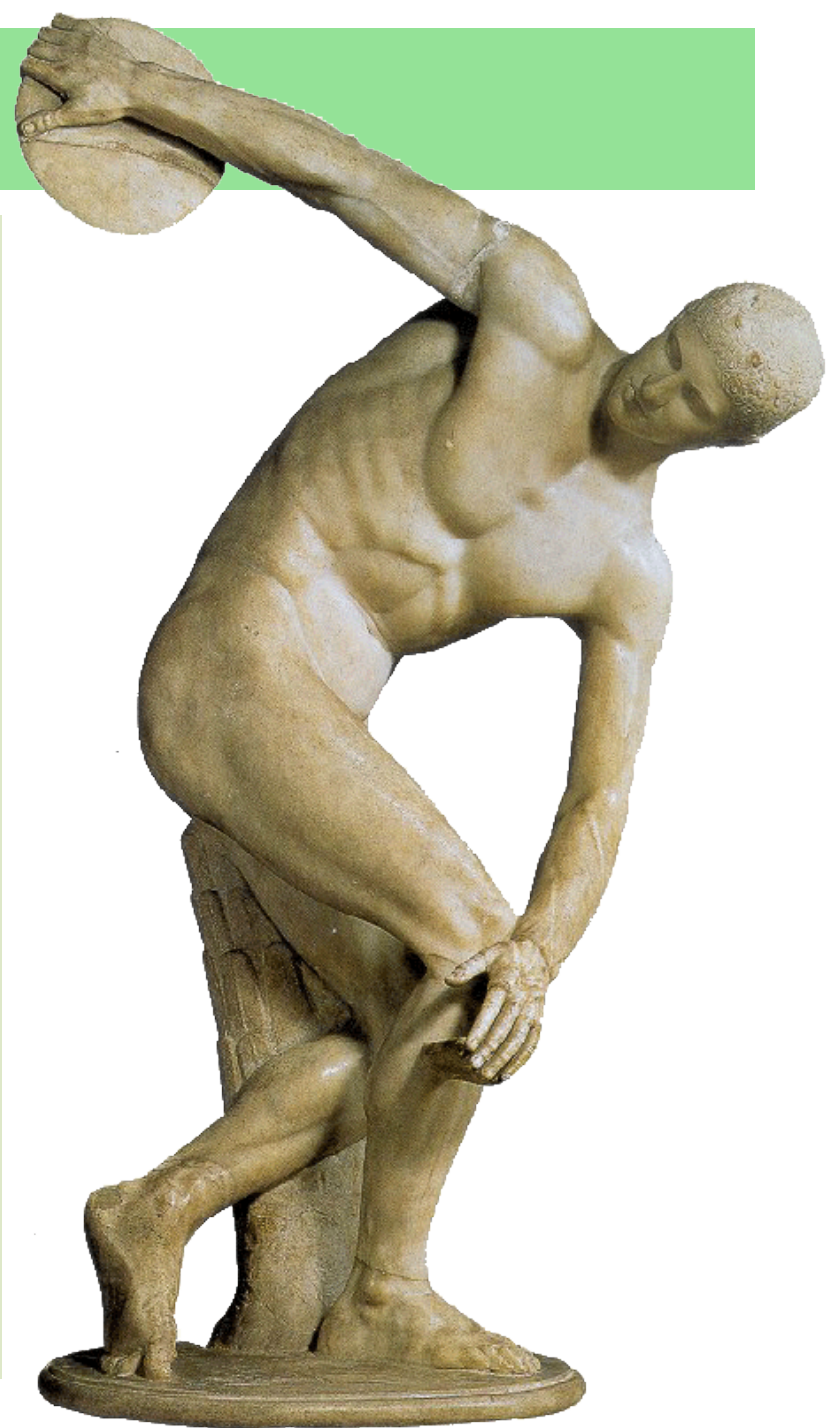

**Museo
Vaticano**

OBRA: O discóbolo

Identificación

- Estamos no século Va.C. época de Pericles.
- Estamos ante unha **escultura exenta**, de tamaño natural (1,53) feita en mármore.
- Mirón tivo o mérito de saber captar como ninguén **o movemento**.
- Traballou sobre todo o bronce e foi discípulo de Axeladas de Argos.
- Esta obra representa **a anatomía e o movemento e do corpo humano na súa plenitude física**

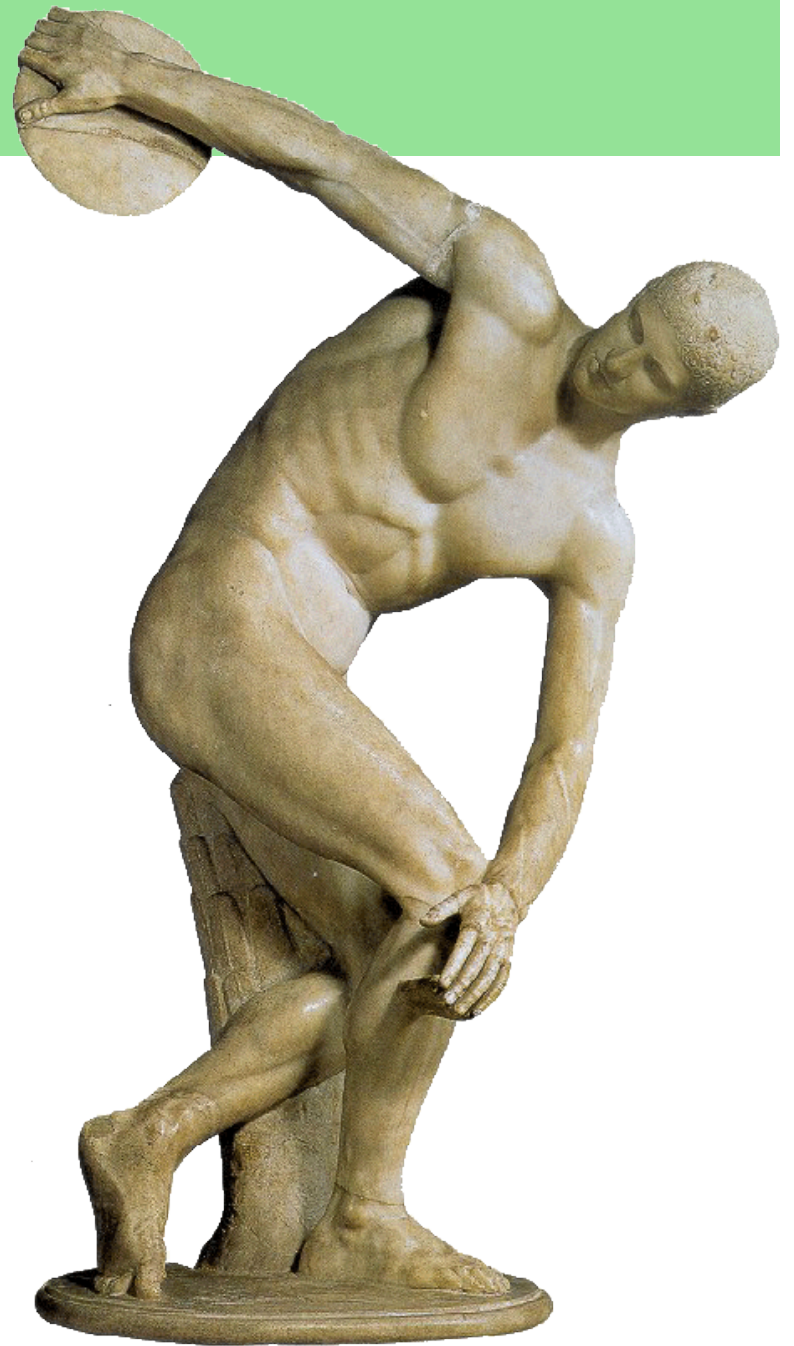

OBRA: O discóbolo

Comentario

Tema

- É un atleta en tensión, no momento no que colle impulso para lanzar un disco.
- Quizás o representado sexa **Hakinthos**, atleta morto mentres facía lanzamento, o heroe.

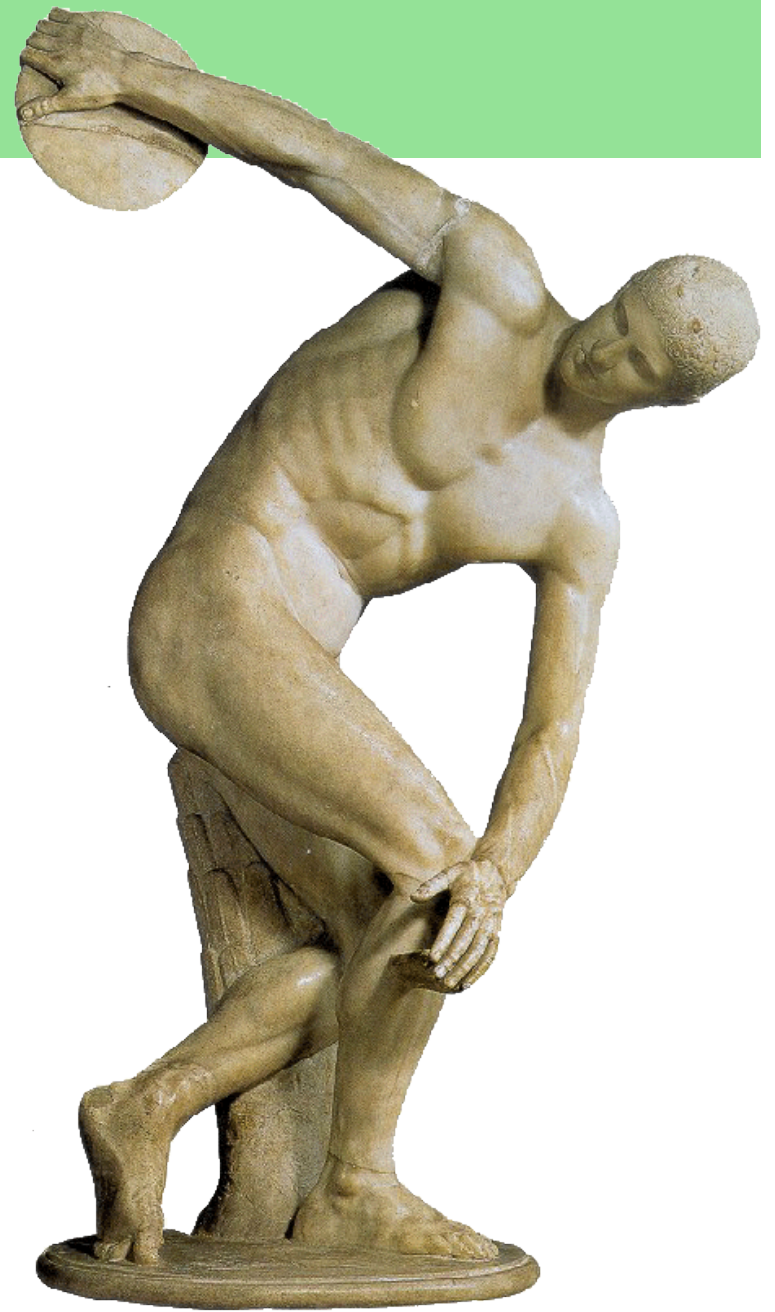

OBRA: O discóbolo
Comentario

Material:
originariamente en bronce,
método da cera perdida.

Coñecémola por copias
romanas.

*Probablemente a copia que
vexamos é en mármore.*

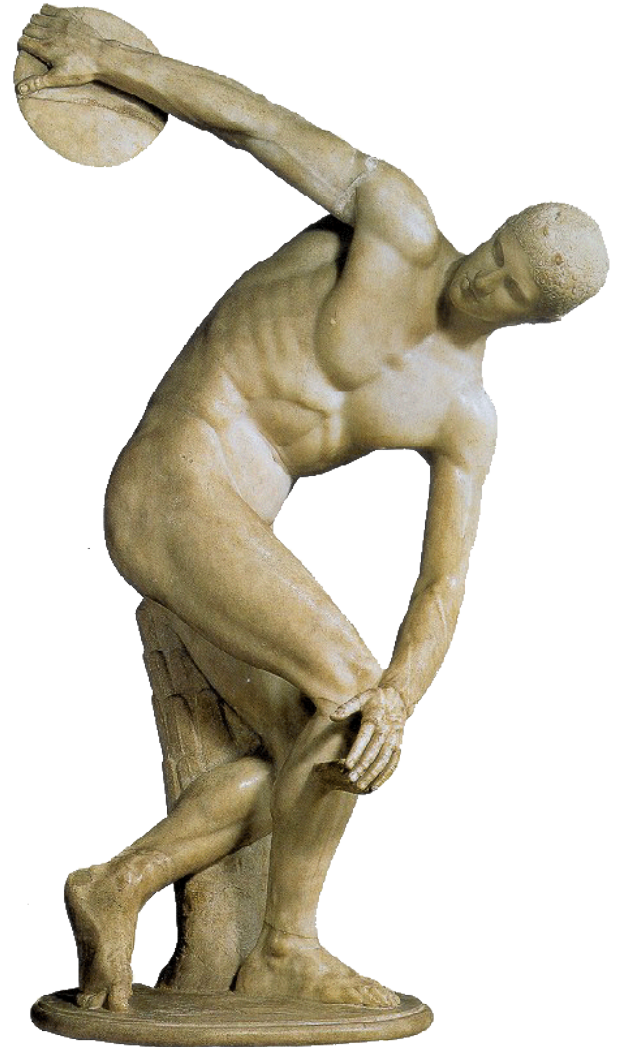
OBRA: O discóbolo

Análise

Como o representa??

É o **momento previo** ao lanzamento do disco:

- o atleta sitúa o disco cara atrás, inclínase e apoia a man esquerda no xeonllo. Logo erguerá o corpo para facer xiros e lanzalo.
- Ispido e cos pés descalzos, como os kuros arcaico.
- corpo está apoiado firmemente no chan como se ve no pé dereito e nas dedas do pé esquerdo.
- É unha disposición moi atrevida.un **equilibrio inestable**
- Mirón párase moito na **anatomía, representa veas, músculos...** en tensión preparados para a acción nun movemento contido.

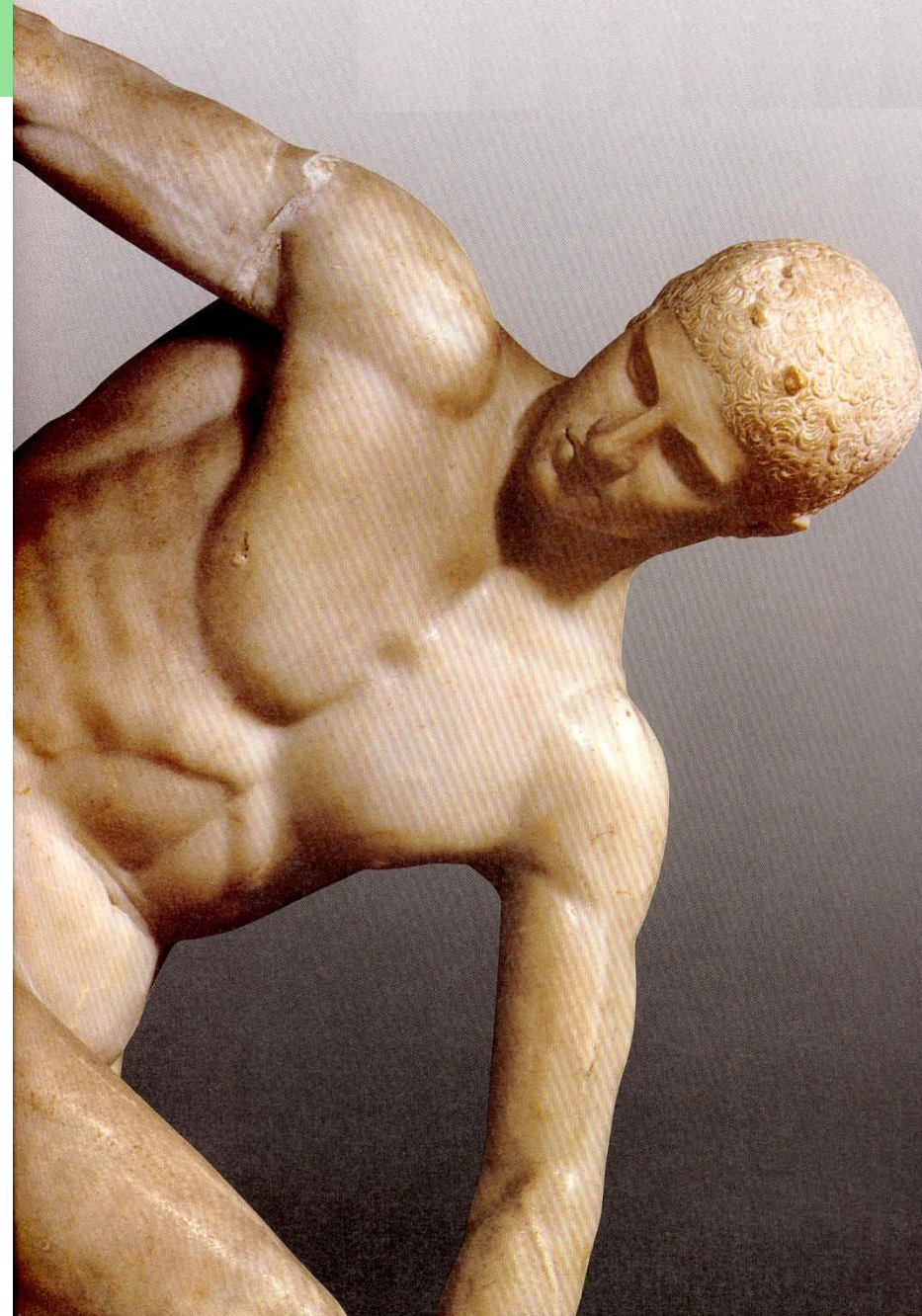

OBRA: O discóbolo

Análise

E na parte superior?

- A cabeza faina de forma esférica, a forma xeométrica perfecta
- Sobre a cabeza o pelo con mechóns de pouco volume, parece pegado ao craneo, coma un casco.
- O rostro ovalado **sen o sorriso arcaico,**
- Pero tamén **sen expresión de esforzo** que tería que ter polo movemento que fai.
- **Ten a calma inmutable dos deuses: sofrosine.**

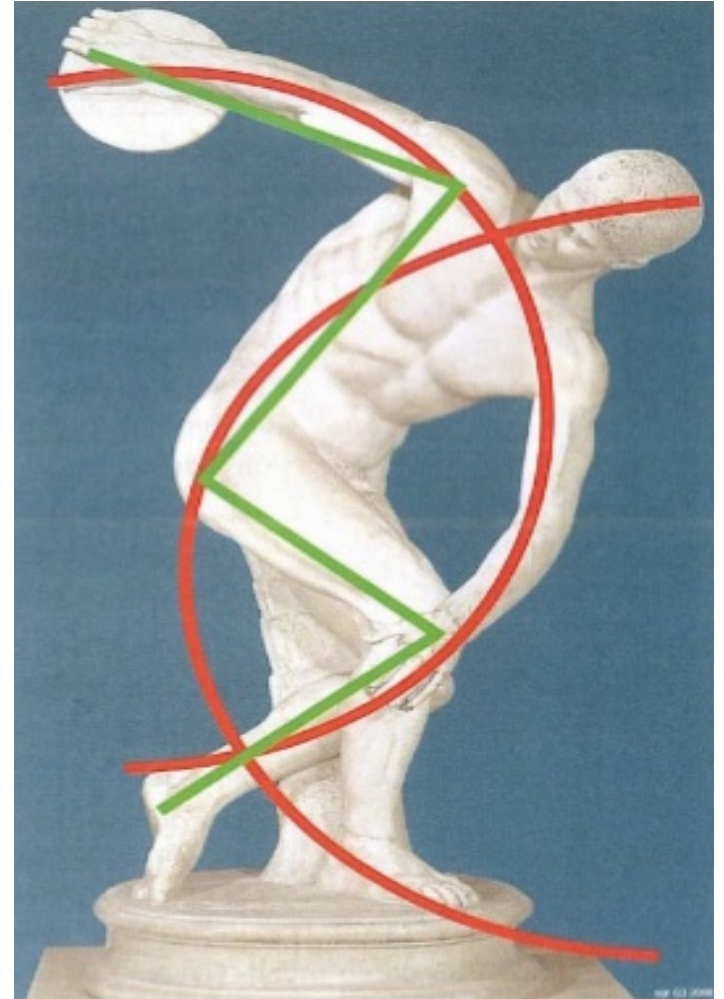
OBRA: O discóbolo

Análise

Composición. Como a elaborou???

• unha composición aberta pensada a partir de triángulos e curvas:

- ✓ Desde a cabeza, as cadeiras e os pé dereito
- ✓ Desde a man dereita estendida, ata os ombreiros, á man esquerda ata o pé esquerdo apoiado nas dedas
- ✓ triángulo: liña en zig-zag desde o brazo estendido a o pé levantado

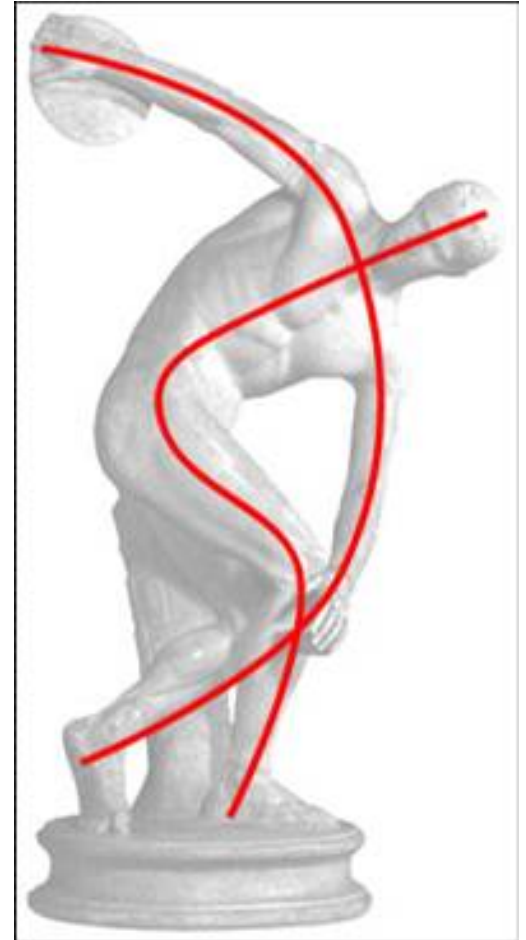
OBRA: O discóbolo

Análise

Importancia de Mirón:

1.-Estes xogos de liñas equilibran a composición e para dinamizar a figura e acadar esa **sensación de movemento** tan buscada polo autor.

Así superan o hieratismo.

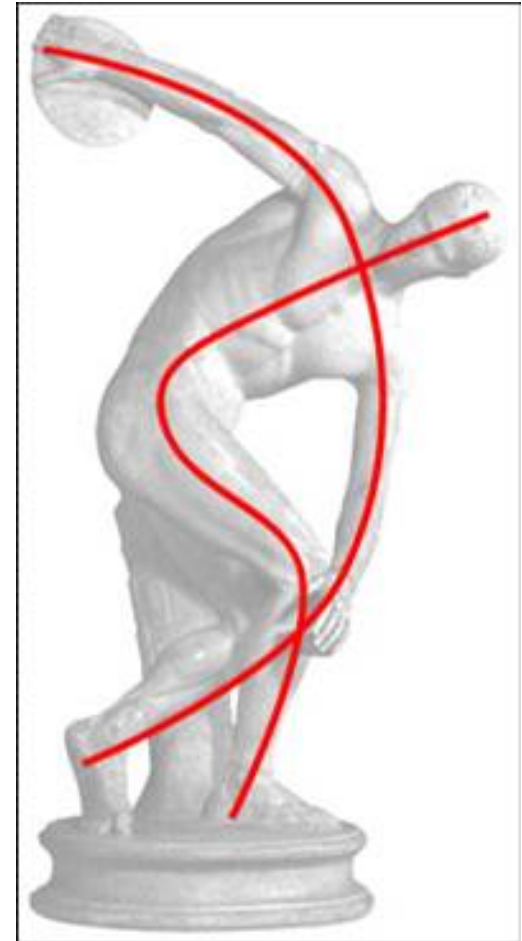

OBRA: O discóbolo

Análise

Importancia de Mirón

2.- Elimina (algo) a frontalidade, multiplicando os pontos de vista da obra. (Ainda que isto non o logra totalmente e segue a existir unha visión principal, frontal, que é a que permite ver con totalidade a obra)

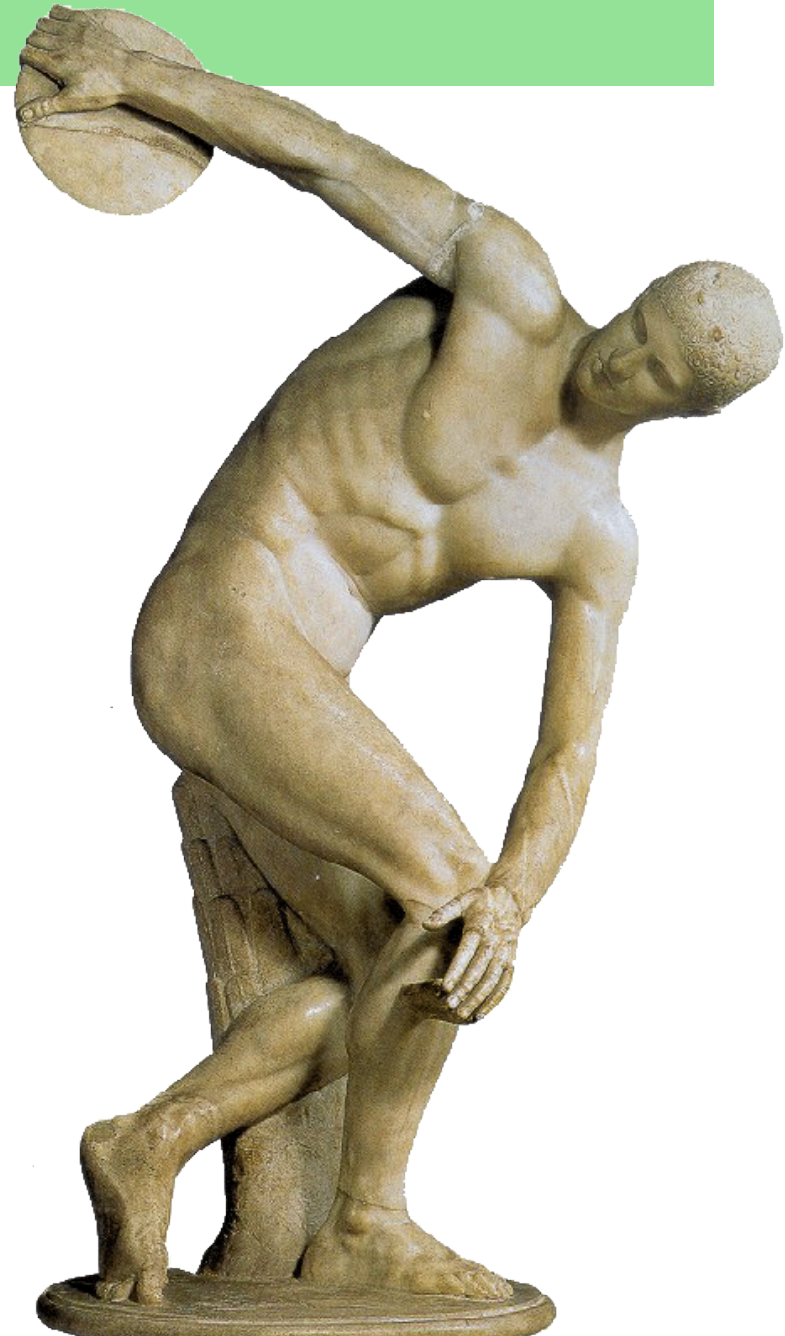

OBRA: O discóbolo
Análise

Importancia de Mirón

3.- **É a idea do home perfecto. E un gran avance no estudo do movemento**

• *Malia isto, e alguén intentase lanzar o disco partindo desta postura o único que se conseguiría é que este lle caese ós pés, xa que a escultura foi feita para **crear a ilusión de movemento** e non para amosar a técnica dos lanzadores da época.*

OBRA: O discóbolo

Análise

Conclusión

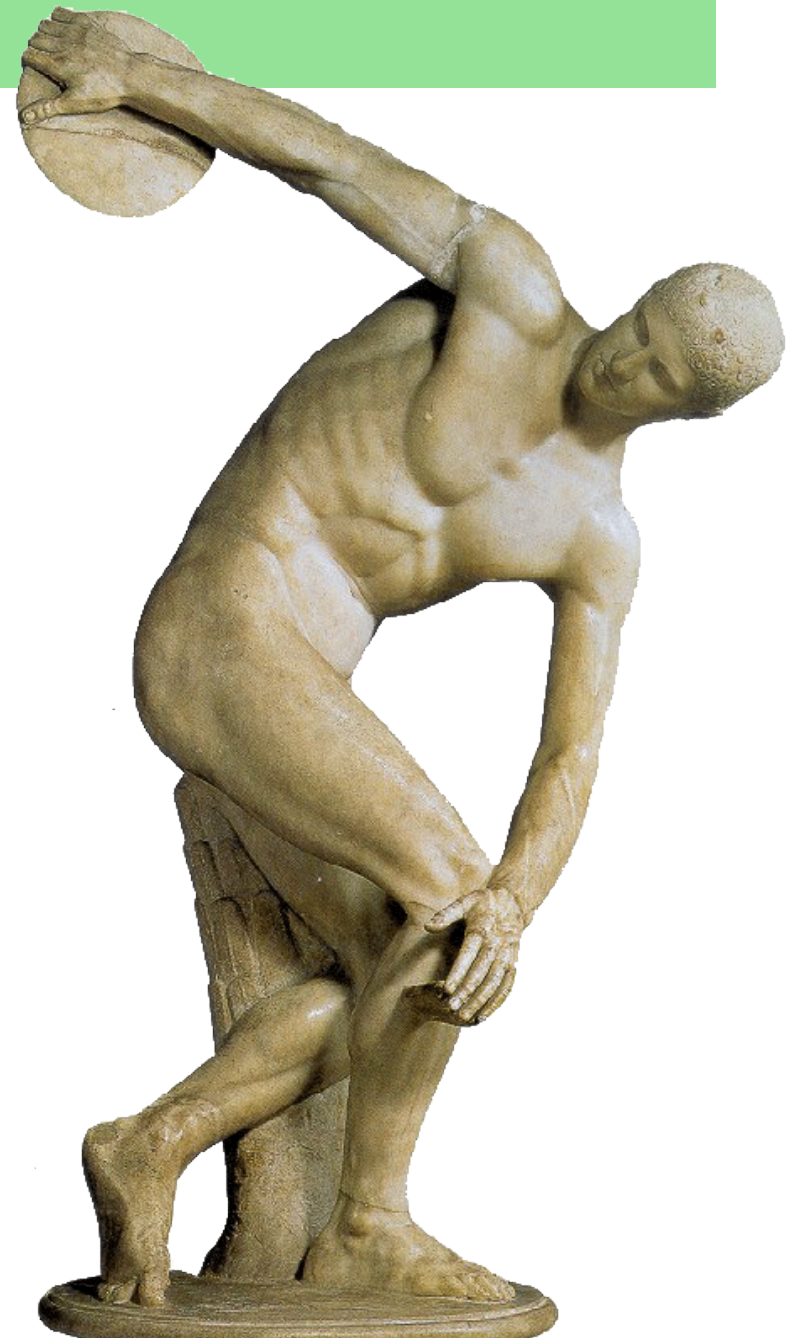
Estamos ante unha importante obra da escultura grega inicial do clasicismo **pero que non é totalmente clasica debido a que ten :**

- cabelo antinatural,
- aspecto de relevo
- inexpresividade no rostro en relación ao corpo

PERO

non debemos esquecer que nesta obra se **reflicten as importantes aportacións** de Mirón á escultura :

- maior complexidade da composición
- un maior naturalismo
- mellora na proporción
- e por suposto dominio do movemento.

MIRÓN ESCULTOR DO MOVIMENTO

Escultura clásica. Obra: O discóbolo
Autor

- *Coñécese pouco sobre a súa biografía*
- *Atribúenselle: o Discóbolo, as estatuas do grupo Atenea y Marsias e el Anadoumenos*
- *Esta obra marca o paso do estilo severo ao clasicismo*

Estatua original de bronce atribuida a Mirón (Miró)

Dimensiones: altura 1,60 m.

Estilo griego clásico, cronología aproximada: Siglo V aC. 460 aC.

Localización: Museo Nazionale Romano, Italia, y varias copias más en otros museos y lugares.

•El discóbolo (Lanzador de disco) fue en origen, como muchas otras obras griegas, una escultura de bronce, que sólo conocemos a través de copias romanas en mármol. Representa un notable avance en la representación del movimiento, rompiendo con la formalidad y el hieratismo de la escultura griega anterior. Para ello se elige el momento crítico en el que el atleta se dobla hacia delante, en una postura de gran tensión y concentración, antes de girar para lanzar el disco.

Decimos que el momento es crítico por varios motivos, en primer lugar podemos observar que la posición del cuerpo es inestable, sólo se comprende en un contexto de movimiento continuado, en segundo lugar la colocación de brazos, piernas, tronco y cabeza responden al justo momento de iniciar el esfuerzo final de salida del disco, todo el cuerpo se tensa y concentra para dar la mayor velocidad posible al disco.

El equilibrio es también intencionalmente crítico, es un momento puntual, como una foto realizada a alta velocidad, congelando el tiempo.

•La composición, está construida sobre el equilibrio inestable de dos arcos que se cortan, el primer arco está formado por los brazos y hombros, hasta el pie levantado. El segundo arco lo forman la cabeza, la espalda y una continuación hacia el pie que sostiene la mayor parte del cuerpo.

•A partir de estos dos arcos la figura se desarrolla siguiendo una línea quebrada desde el disco hasta el pie levantado. El Discóbolo no representa el momento en el que la acción está terminada, sino un instante fugaz de la misma. Su belleza deriva de la magnífica composición geométrica.

•A pesar de estos prodigios compositivos, la figura no rompe del todo con el estilo severo, podemos observar que la expresión de la cara no se corresponde con el esfuerzo del momento, y que a pesar del evidente movimiento, la composición sigue pecando de una cierta frontalidad, muy apreciable si se observa el Discóbolo desde una posición lateral.

OBRA. O Doríforo

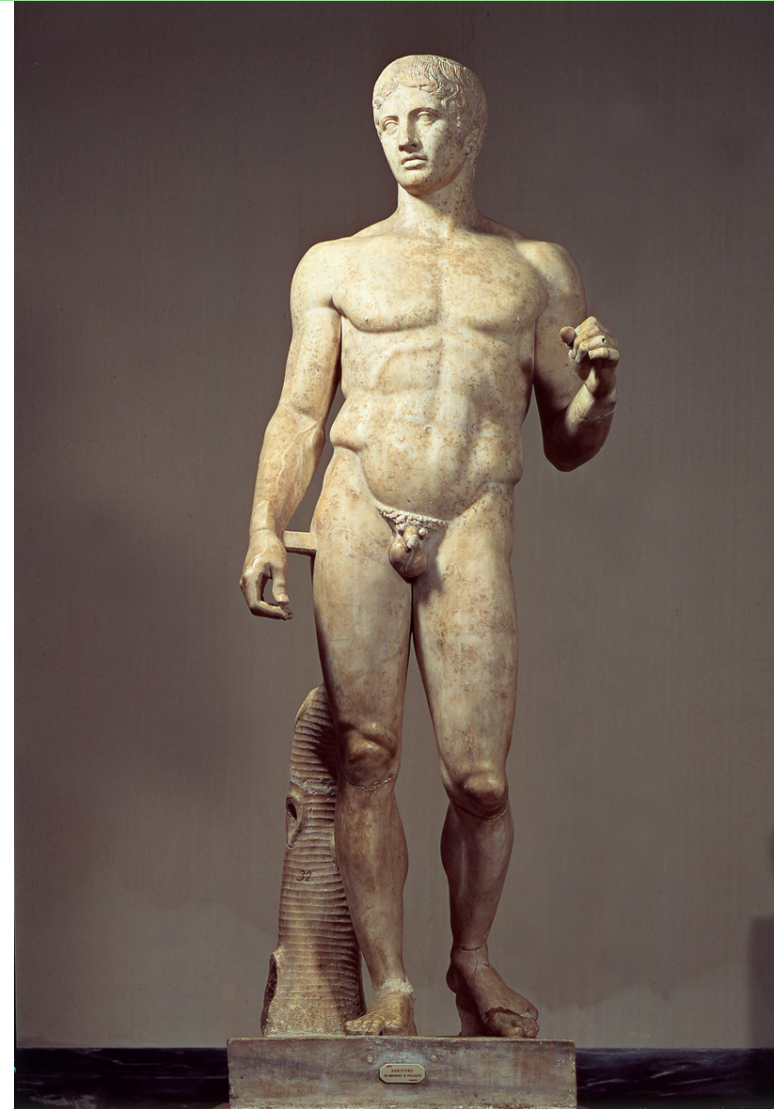
Identificación

POLICLETO: O ESCULTOR DA SIMETRÍA CLASICISMO

(*Poñer a introdución*)

- Estamos ante unha escultura de vulto redondo que representa a un portador de lanza.
- Policleto aplica nela as súas ideas do Kanon así que vai ser o modelo a seguir para moitos artistas.
- Policleto foi o único escultor ateniense que traballou nas obras da Acrópole, cunha forte rivalidade con Fidias.
- **É un teórico do corpo humano. Para el a beleza está na proporción.**

OBRA. O Doríforo

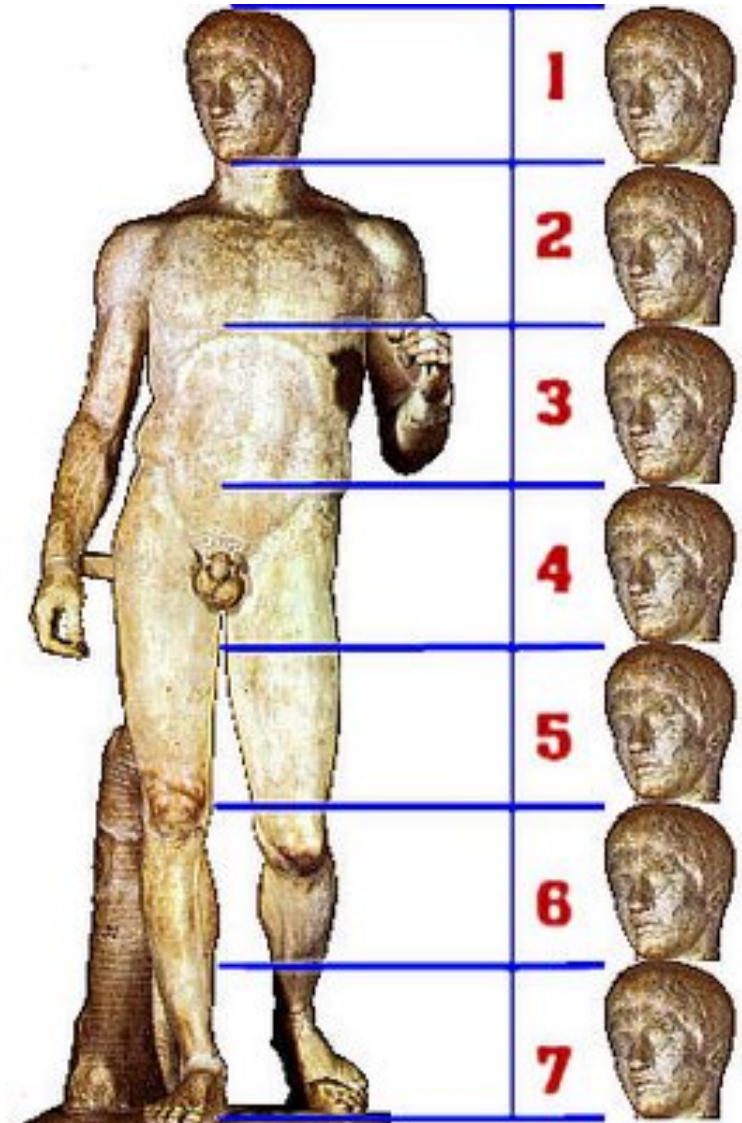
Análise

- Foi bronzista, especializado em atletas vitoriosos e estatuas de tamanho natural.

POLICLETO: O ESCULTOR DA SIMETRÍA CLASICISMO

É conveniente que a cabeza sexa a sétima parte da altura total da figura, o pé tres veces a lonxitude da palma da man; mentres a perna, desde o pé ata o xeonllo, deberá medir seis palmos e a mesma medida haberá tamén entre o xeonllo e o centro do abdome.

OBRA. O Doríforo

Identificación

Tema:

Representa a **imaxe idealizada dun xove atleta**

Posiblemente represente a Aquiles, que era el prototipo de guerrero, joven, osado, violento, ganador o héroe de La Iliada y señalado por el destino como inmortal.

La lanza sería el símbolo de la guerra y de la fuerza y la serenidad en el rostro reflejaría el estar por encima de la vida y de la muerte.

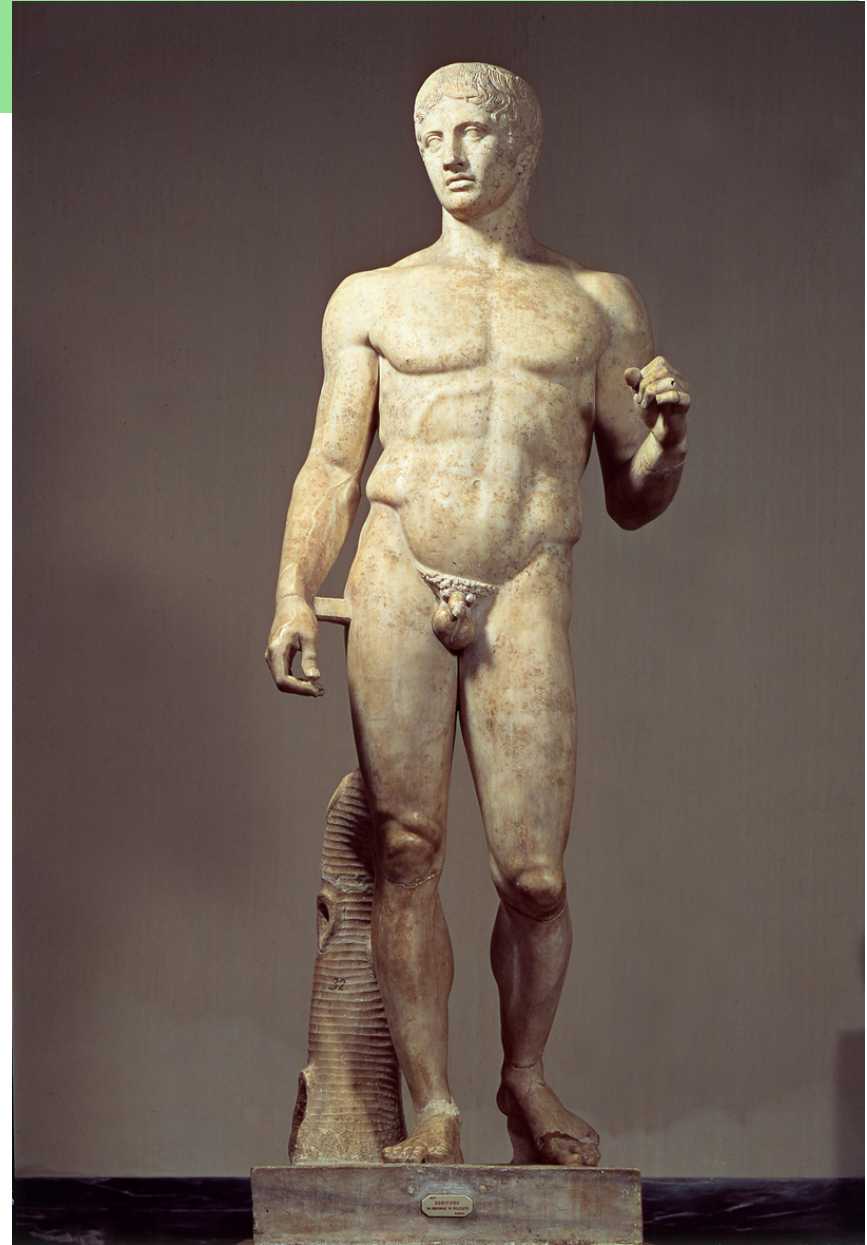

OBRA. O Doríforo

Análise

Material

- Orixinariamente era de bronce (método da cera perdida).
- Non coñecemos o orixinal pero si a través de copias de época romana en mármore (necesita apoio).

OBRA. O Doríforo

Análise

Composición

- Policleto fixo moitos estudos do natural
- Logo aplicou a matemática e a xeometría para a representación.

Onde?:

- A cabeza, **esférica**, tena levemente xirada cara a dereita e nela ten un cabelo coidadosamente traballado así como unha expresión serea, propia de ser superior
- No torso, **un rectángulo** e nel sobresaen as marcas dos peitorais e das inguas, en forma de liñas curvas
- Nas partes superiores das pernas: son **cilíndricas**, acóplanse nas ínguas
- Nos brazos están despegados do corpo e teñen distintas **posturas: o dereito cae relaxado en paralelo ao corpo e o esquerdo érguese e dóbrase** coa man pechada para soster a lanza.

OBRA. O Doríforo

Análise

Acada movemento e profundidade:

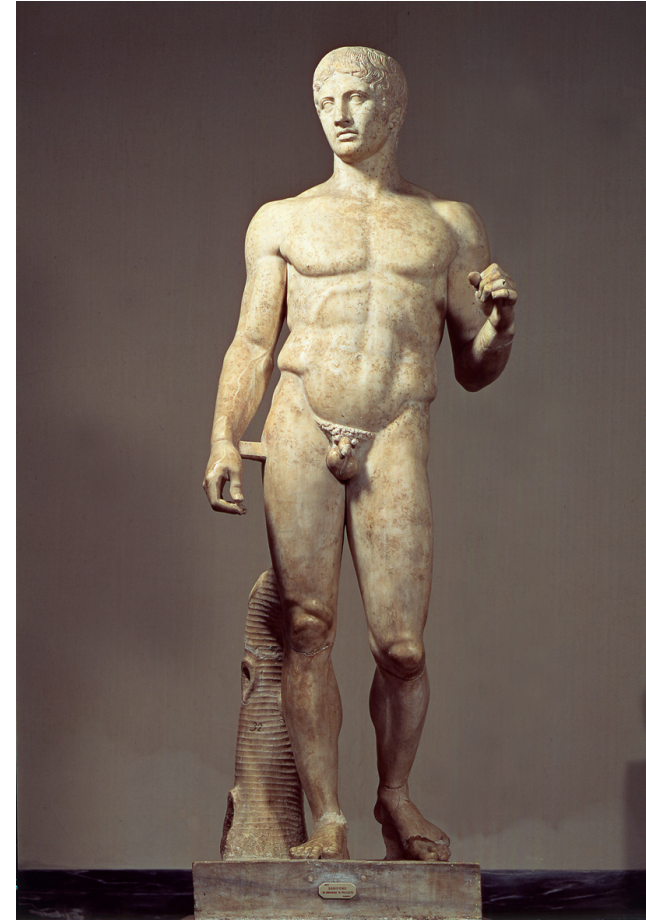
➤ Acada Movemento

1. Está en actitude de camiñar (**movemento en potencia**) leva apoiado o pé dereito e vai erguer o esquerdo que toca coas dedas o chan.
2. **Co contraposto**= ritmo cruzado de pernas e brazos entre:
 - Membros tensos
 - Membros relaxados

(No lado dereito o brazo colga relaxado mentres a perna sostén o peso do corpo (tensa). No lado esquerdo o brazo está ríxido e a perna flexionada)

Esto provoca que a cadeira e os ombreiros tamén se ven sometidos a un movemento e crean **unha curvatura** que éche a figura de sensación de vida.

➤ **Acada profundidade:** temos un lado dereito da figura máis pechado (contraído) e un lado esquerdo aberto (estendido), máis dinámico co que logra que a figura non sexa estática e acade **profundidade**.

OBRA. O Doríforo

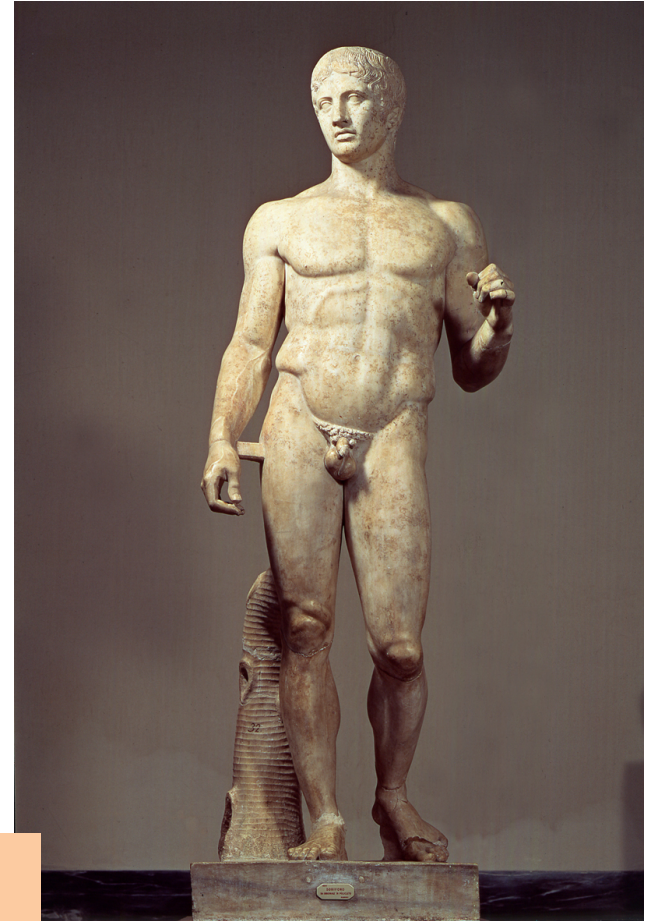
Análise

➤ Acada proporcións ideais

Era a escultura que mellor se achegaba ao sistema de proporcións ideais do corpo humano.

- E utiliza a proporción $1/7$,**canon de 7 cabezas**
- A cabeza con **forma esférica** xa que a esfera é perfecta como a parte nobre do home
- no rostro debía ter tres partes de igual medida: a fronte, a zona entre a fronte e o nariz e a zona entre o nariz e o mentón.

Tamén se tiñan en conta outro principio reitor: a **diarthrose**, que significa a articulación entre as diferentes partes do corpo humano

OBRA. O Doríforo

Análise

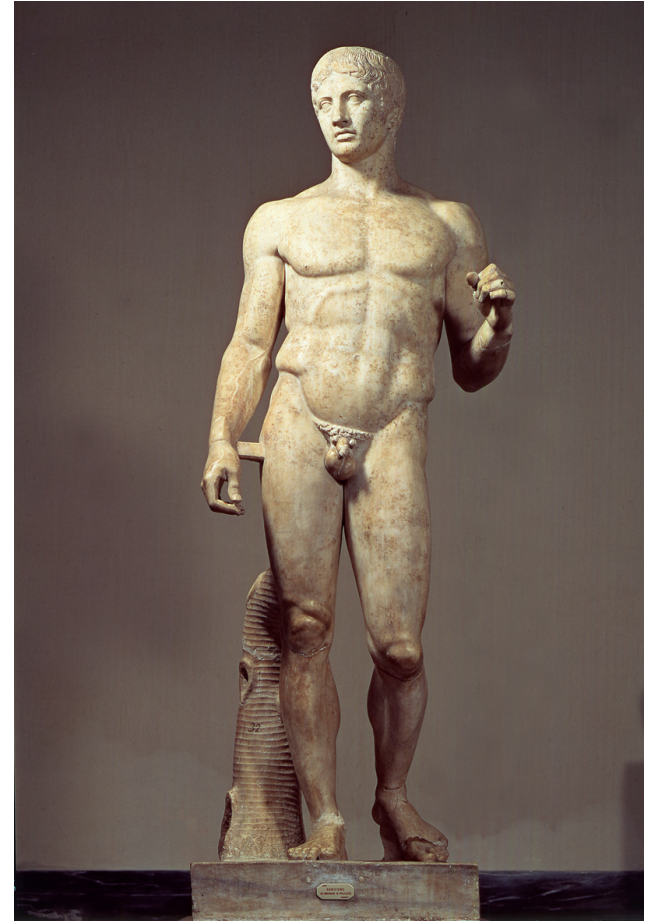
Significado- Conclusión

- Esta escultura é o froito **dun cálculo matemático** para acadar a beleza a través da simetría.

é o home en sentido abstracto.

(Probablemente fora influído polos pitagóricos).

O resultado final é unha **figura serena** cun rostro inesprexivo, sen tensión, sen emoción, sen o sorriso arcaico o cal é mostra dun **equilibrio emocional propio do clasicismo.**

OBRA. O Doríforo

Análise

Pero

A figuras de Policleto mantén certos arcaísmos

- como os **músculos algo planos**,
- formas **xeométricas marcadas** como as liñas inginais,
- certo **frontalismo**,
- o pelo adherido...

En xeral as súas obras resultaron ser un pouco **anchas e robustas**, se as comparamos con Fidias, e por iso pasaron de moda, pero **o que permaneceu foi o canon que se usou en outras obras importantes contemporáneas e en épocas posteriores como no renacemento.**

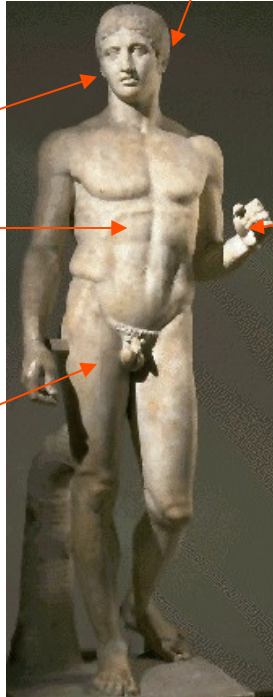
Características generales: canon (7 cabezas),
contapposto, diartrosis, etc.

Rasgos
arcaicos:

pelo poco desarrollado
y muy geometrizado

Pectorales poco marcados
con excesiva forma rectangular

Unión de tronco con
extremidades demasiado
marcada (además zona
inguinal son arcos de un
mismo círculo)

Brazo que se
dobla para
portar jabalina

Policleto.Doríforo

Escultura clásica. Obra: O Diadúmeno

- Tamén é obra de Policleto

FIDIAS

Escultura clásica.
Identificación

- OBRA: métopas do Partenón
- AUTOR: Fidias e obradoiro
- CRONOLOXÍA: Mediados do V a.C, época de Pericles
- ESTILO: clasicismo grego

Escultura clásica. Identificación

(Poñer a introdución do principio)

- Estamos ante un exemplo do que foron as métopas do Partenon.
- Grupos escultóricos de tipo figurativo.
- Eran un total de 92 métopas que decoraban o friso do templo adicado a deusa Atenea.
-
- Nos lados maiores hai 32 e nos menores 14

Escultura clásica. Obra: A s tres parcas Análise

O autor

- É o máximo representante do Clasicismo. Realizou unha grande cantidade de obras e **dirixiu** as obras de reconstrución da Acrópole. Tamén foi responsable da **decoración escultórica** do Partenón.

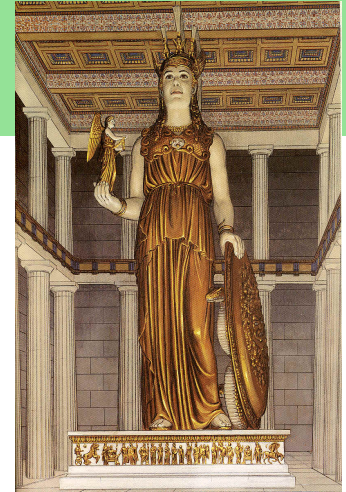
As obras deste escultor recoñécense :

- ✓ pola súa **beleza serea**
- ✓ pola grande **calidade do modelado**
- ✓ polo gran **liberdade** de esquemas compositivos.
- ✓ pola creación da técnica dos **panos mollados**, *transparencias o que obriga ao escultor a dominar o traballo da anatomía humana especialmente feminina*

Escultura clásica. Obra: A s tres parcas Análise

Á morte de Pericles caeu en desgracia e foi acusado de roubo dos materiais, nas obras da Acrópolis e acabou abandonando a cidade cara Olimpia. A súa influencia, sen embargo, permaneceu e será continuada polos seus numerosos discípulos

1. Escultura exenta:

- *Atenea Lemnia*
- *Atenea Partenos*
- *Zeus de Olimpia (unha das sete marabillas)*

(foi o creador da tipoloxía de figura-tipo de deus

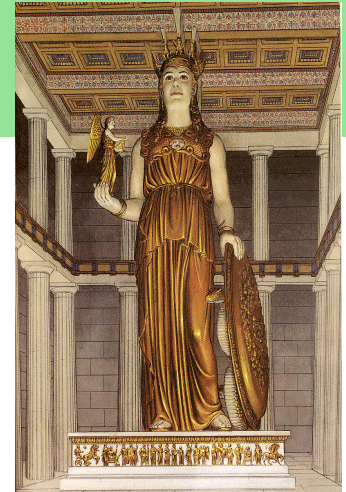
A Atenea Partenos de vulto redondo gardábase na naos do Partenón e era unha escultura de enormes dimensións, doce metros, que condicionou a construción do Partenón. Estaba realizada en marfil e pranchas de ouro e foi a admiración da época (era de madeira, revestida de oro e marfil, criselefantina)

Escultura clásica. Obra: A s tres parcas Análise

2.- Relevos do Partenón

- Métopas
- Friso das Panateneas
- Frontón Oriental e Occidental

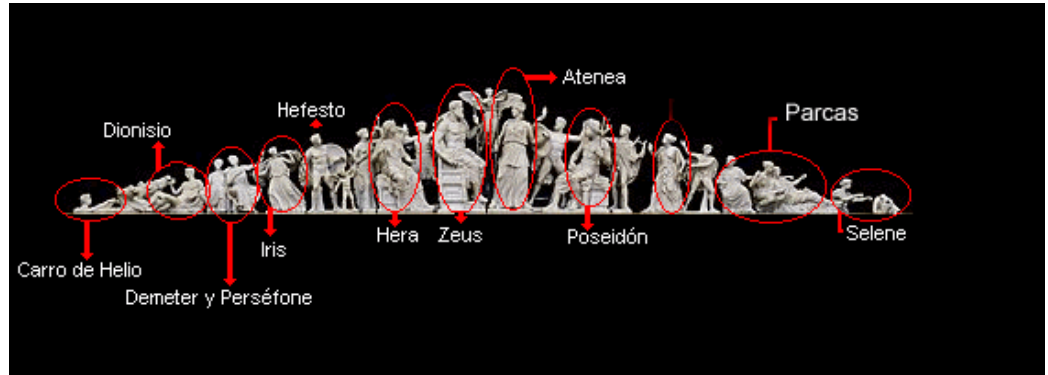

Escultura clásica. Obra: Frontóns do Partenón

Datos xerais

Hai dous frontóns:

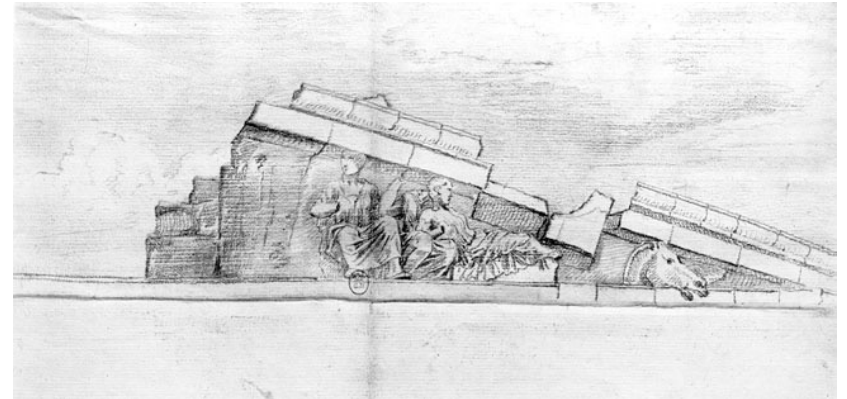
- **Oriental ou leste:**
Nacemento da deusa Atenea (entrada do Partenon)
- **Occidental:** loitas entre Atenea e Poseidón

Escultura clásica. Obra: Frontóns do Partenón
Datos xerais

No programa iconográfico do Partenón, hai **unha xerarquía** de xeito que na

- parte máis alta están os **deuses**
- logo nas métopas están os **heroes**
- e no friso **elementos humanos.**

Na obra da fotografía a comentar temos:

Aquí poñemos o que teñamos, describir brevemente o que vexamos

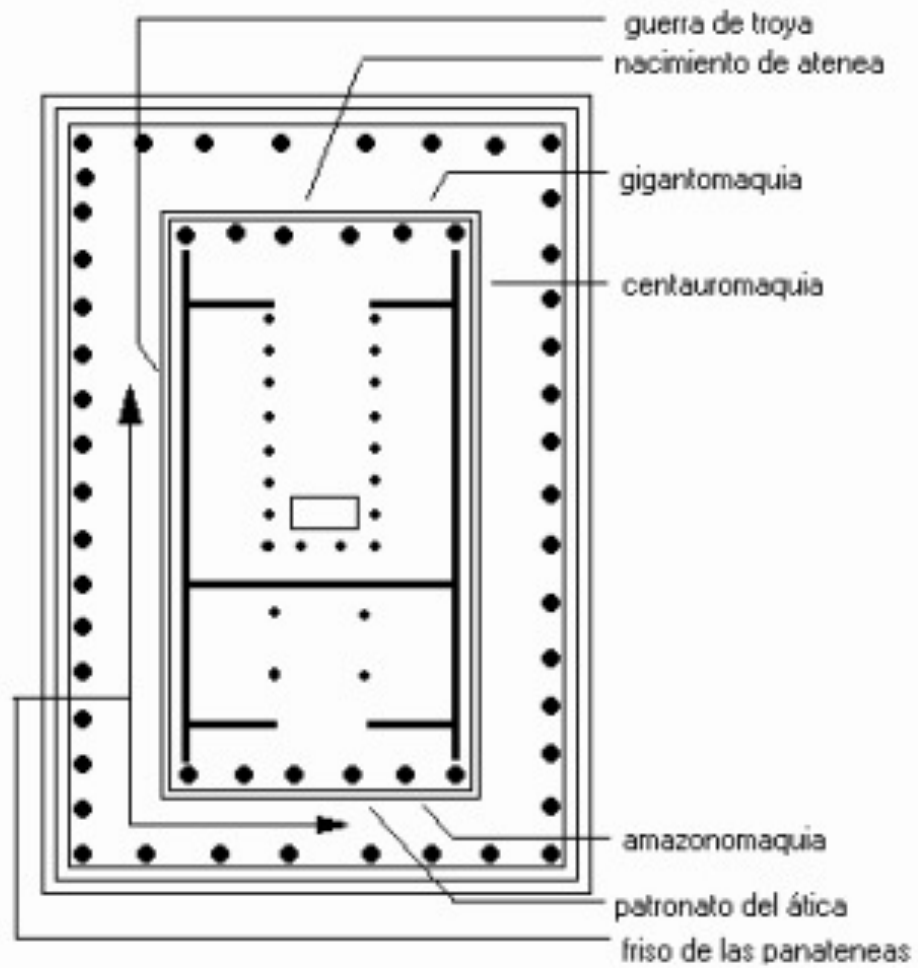
Escultura clásica. Obra: A s tres parcas

Tema

Nestas métopas representáanse temas mitolóxicos, en concreto as catro grandes loitas míticas:

- Centauromaquia: Loitas de centauros e lapitas
- Amazonomaquia: amazonas e pobo helénico
- Xigantomaquia: os deuses contra xigantes
- Guerra de Troia

Escultura clásica. Obra: A s tres parcas

Función

Estas métopas teñen unha función decorativa como os frontóns xa que se sitúan nas partes visibles do templo. Pero ao mesmo tempo serven para amosar a superioridade do mundo civilizado fronte ao primitivo.

Escultura clásica. Os frontóns do Partenón

Técnica

Son **altorrelevos**, case de vulto redondo, incluso superando o marco físico que as delimita

Como

O conxunto máis coñecido é o da centauromaquia (32 no lado meridional) das que so se conservan 18 .

Segundo a mitoloxía grega os centauros foran invitado á voda do rei dos lapitas; nunca beberan viño e na voda acabaron bébedos. Dasatouse a furia e intentaron raptar a noiva e a outras mulleres. Desencadeouse unha loita e resultaron triunfantes os lapitas.

A loita nárrase coma un cómic, **metopa a metopa, con dúas figuras por peza**

- Lapitas: espidos ou con clámide e escudos circulares
- Centauros: seres mitolóxicos, metade cabalo, metade homes, semisalvaxes, espidos ou con peles de animais

Hai distintas mans no traballo o que se reflicte en estilos distintos. Recordar que Fidias supervisa

Escultura clásica. Obra: Frontóns do Partenón Análise

Como están?
e as figuras están dotadas de movemento que se ve nas posturas, incluso con escorzos o que lle da dinamismo e pouco monótonas

Hai dedicación tamén ás texturas: cabelos, capas..

Tanto as pregues como a musculatura está ben marcado e aplican o principio da **diartroses** que é articular ben as partes do corpo: acentuar liñas profundas nas liñas divisorias de brazos e pernas como en pectorais ou liñas inguinal dando lugar a xogos de claroescuro que dan volume ás figuras.

Os vestidos das mulleres teñen pregues que transparenta a anatomía (técnica dos panos mollados)

Escultura clásica. Obra: Frontóns do Partenón
Análise

Expresión

A pesar de estar nunha loita os rostros amosan serenidade (control da paixón) o cal é propio do momento.

Son rostros **nobres e serenos**

Os rostros dos centauros tamén son humanos. Son salvaxes pero teñen unha parte humana. Quizais o autor o que intente amosar como a natureza humana está conformada por unha parte racional e outra irracional

A mensaxe final é o triunfo da **civilización sobre a barbarie**

Conclusión

Estamos nun momento culminante da escultura clásica, no momento de máximo esplendor por:

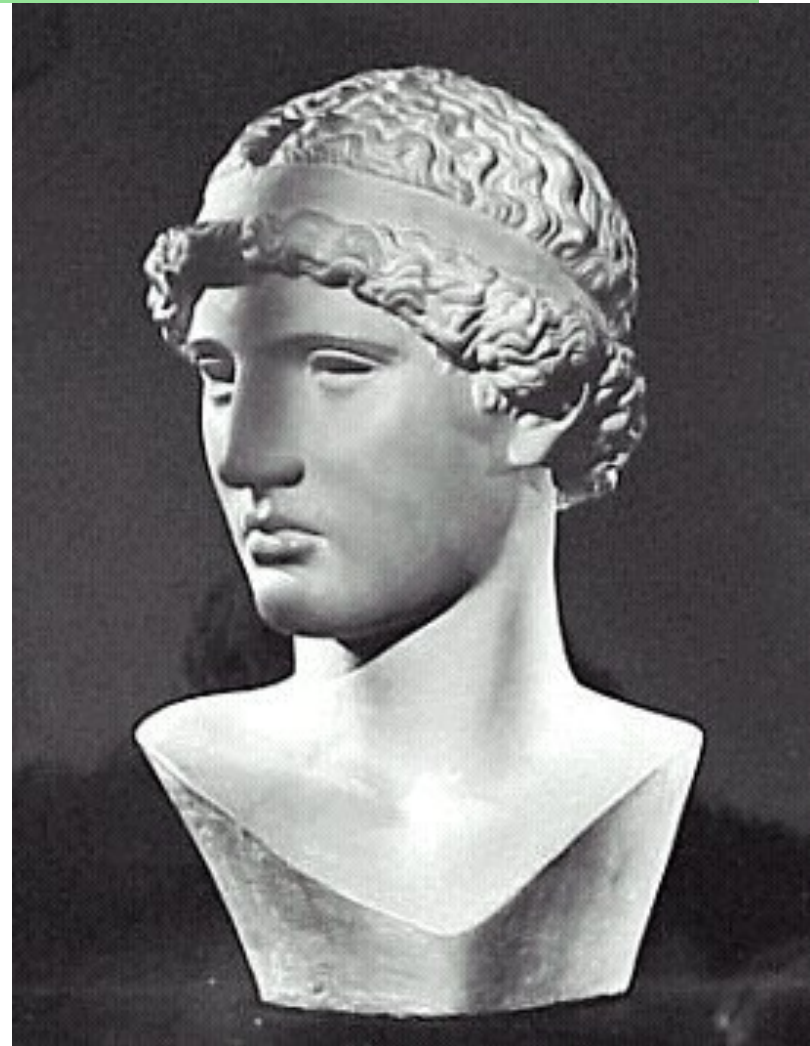
- Calidade do movemento
- Calidade da expresión
- Calidade da técnica
- Calidade en canto a acadar a beleza ideal (por encima das proporcións e a harmonía numérica)

Escultura clásica.
Fidias

é Fidias o escultor da
PERFECCIÓN e
EQUILIBRIO E

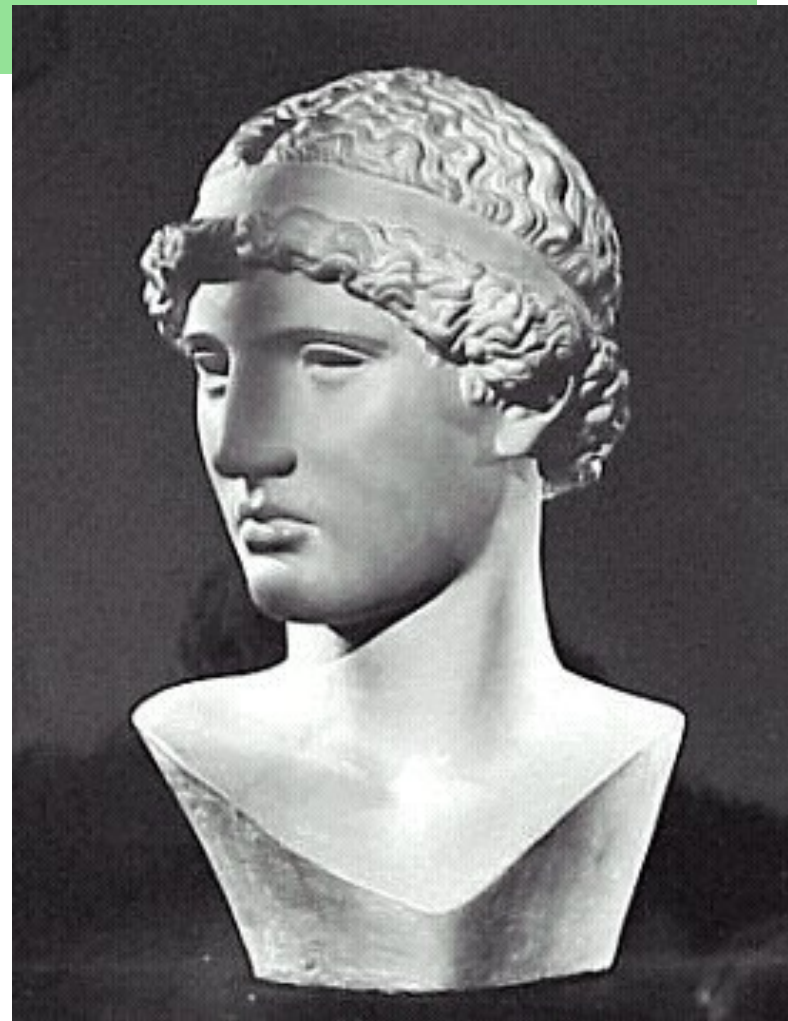
É o escultor que mellor plasma o
ideal de beleza clásico

Equilibrio físico e espiritual

A obra deste escultor **recoñécese**
por:

1. pola súa **beleza serea**
2. pola **grande calidade do modelado**
3. polo gran **liberdade de esquemas**
compositivos
4. pola creación da técnica dos **panos**
mollados, *transparencias o que*
obriga ao escultor a dominar o
traballo da anatomía humana
especialmente feminina

Escultura clásica.
Fidias

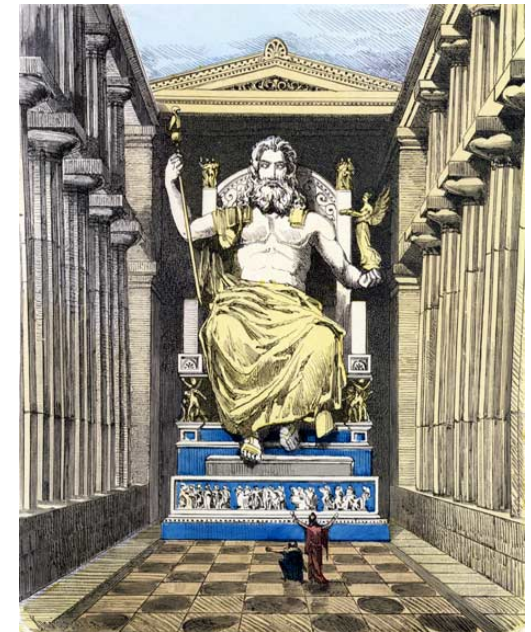
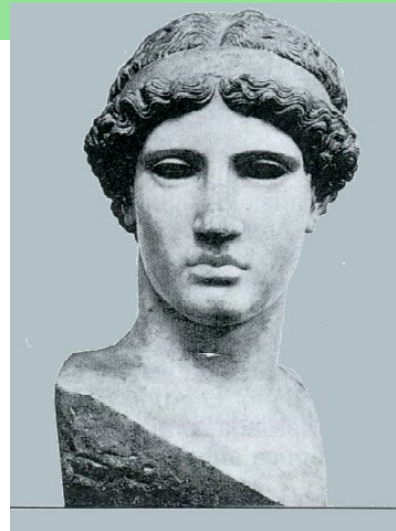
Escultura clásica.
Fidias

Fidias fixo:

1.-Escultur exenta:

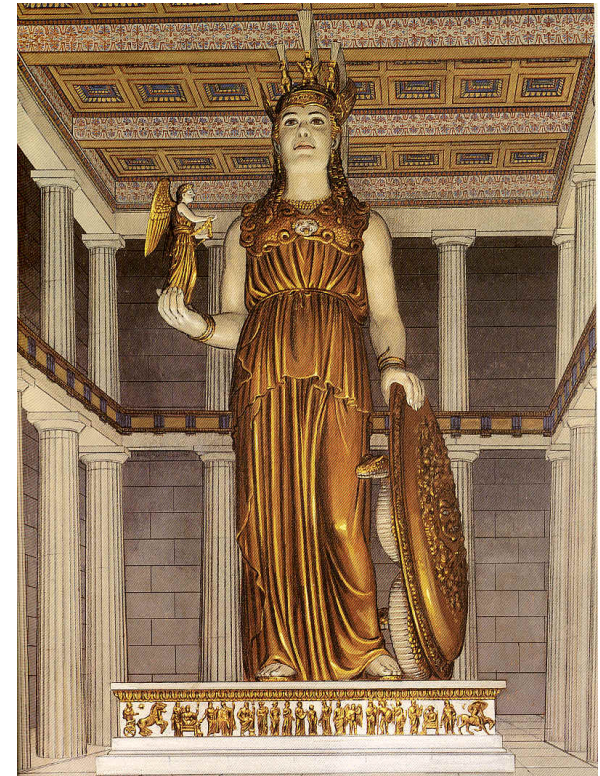
- *Atenea Lemnia*
- *Anadúmeno de Olimpia*
- *Atenea Partenos*
- *Zeus de Olimpia (unha das sete maravillas)*

(foi o creador da tipoloxía de figura-tipo de deus)

Escultura clásica.
Fidias

- *A Atenea Partenos de vulto redondo gardábase na naos do Partenon e era unha escultura de enormes dimensións, doce metros, que condicionou a construción do Partenón.*
- *Estaba realizada en marfil e pranchas de ouro e foi a admiración da época (era de madeira, revestida de oro y marfil,criselefantina)*

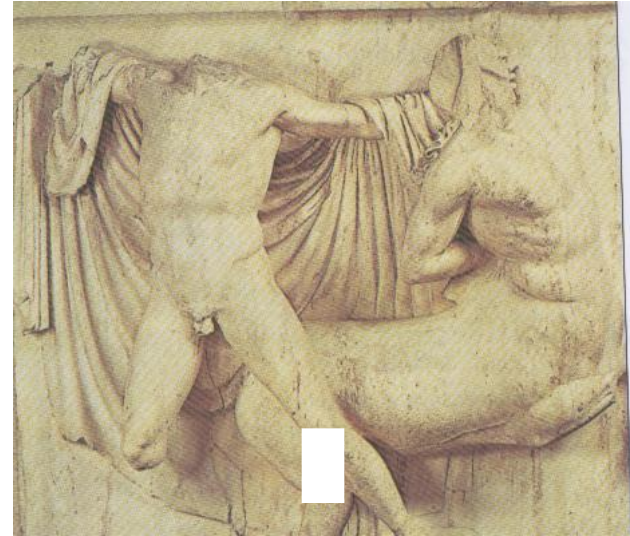

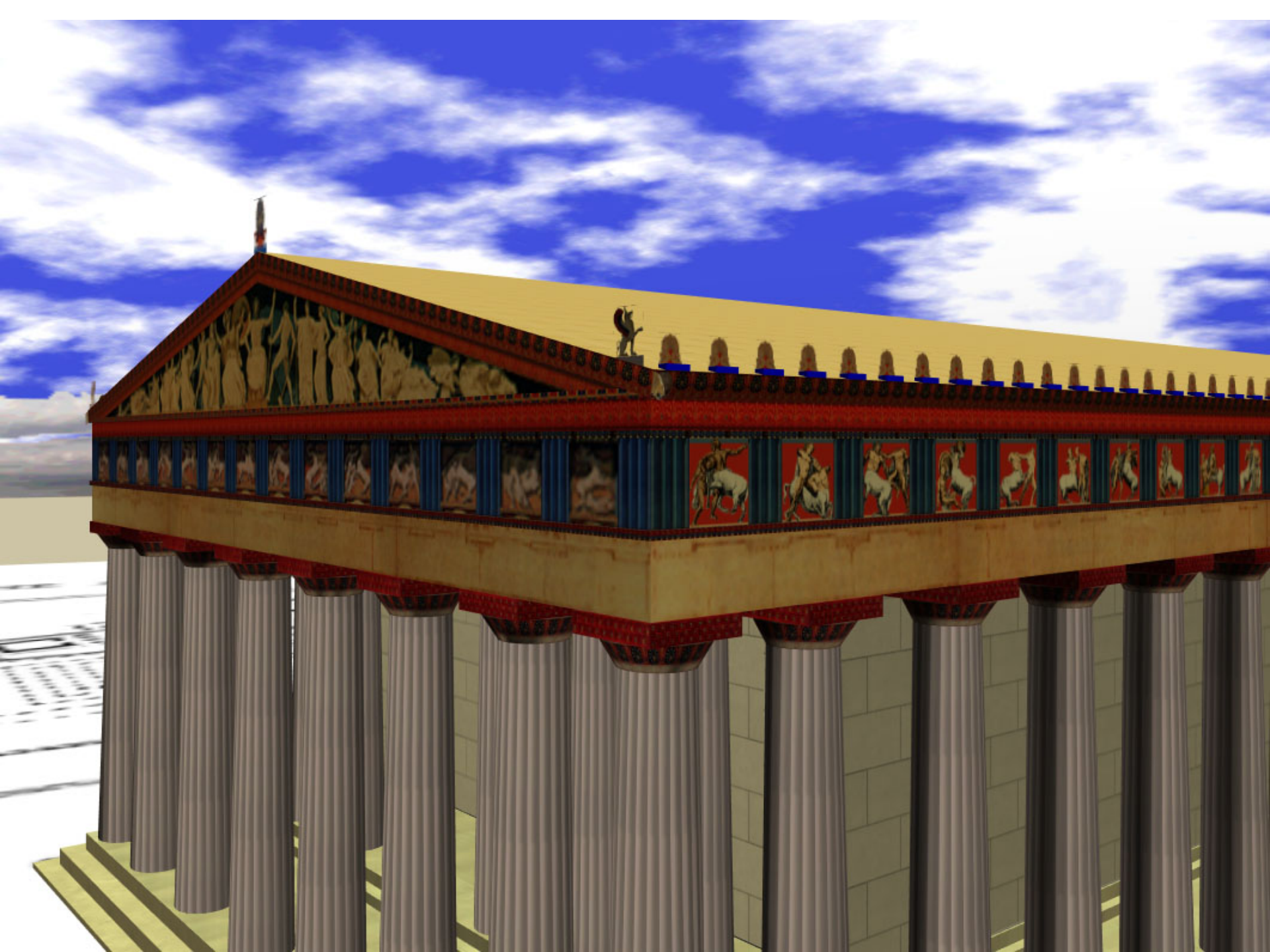
Escultura clásica.

Fidias

2.- relevos do Partenón

- Métopas
- Friso das Panateneas
- Frontón Oriental e Occidental

ESCULTORES DO SÉCULO IV

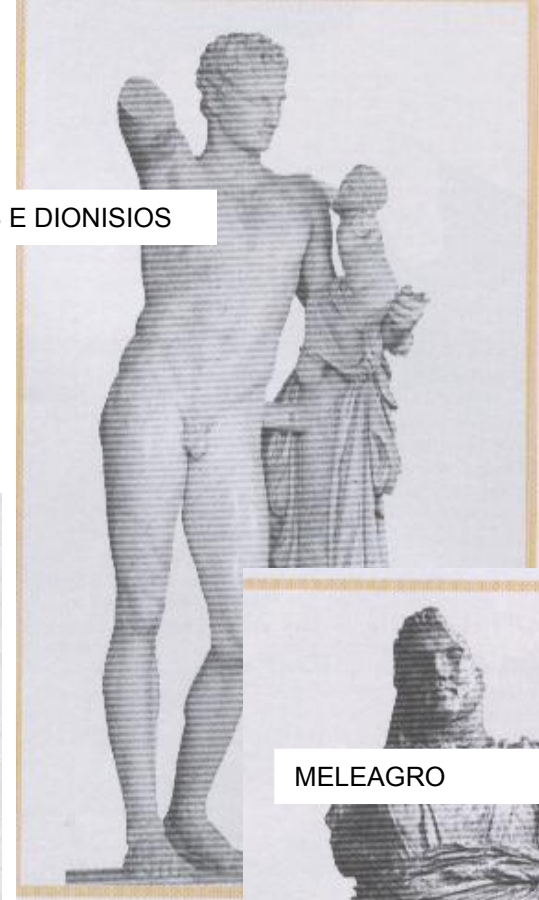
PRAXITELES

LISIPO

SCOPAS

Fidias crea una escola, abre un camiño que logo será seguido por os autores do posclasicismo: Praxiteles, Scopas e Lisipo que buscaran unha beleza amable e humana así como o Pathos.

HERMES E DIONISIOS

APOXIOMENO

MELEAGRO

